

ปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย บริเวณสยามสแควร์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์

พฤษภาคม 2554

ปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย บริเวณสยามสแควร์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์

พฤษภาคม 2554

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย บริเวณสยามสแควร์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์

พฤษภาคม 2554

รัชดา บุญมหาสิทธิ์. (2554). *ปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การเรียนรู้ของนักศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอน
ปลายบริเวณสยามสแควร์*. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์:
รองศาสตราจารย์ ดร. อ้อทิพย์ ราชภูริเนียม.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การเรียนรู้ของ
นักศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายบริเวณสยามสแควร์ โดยนำข้อมูลปฐมภูมิมาวิเคราะห์เชิงพรรณนา และ
วิเคราะห์เชิงปริมาณด้วยแบบจำลองทางเศรษฐศาสตร์ โดยการใช้สมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple
Regression Analysis) เพื่อหาปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การเรียนรู้ของนักศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอน
ปลายบริเวณสยามสแควร์

ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนกวดวิชาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในช่วง 3.51–4.00 บิดาและมารดาจบการศึกษาในระดับปริญญา
ตรี บิดาประกอบอาชีพรับราชการ พนักงานของรัฐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ มารดาประกอบอาชีพค้าขาย
เจ้าของกิจการ / ธุรกิจ ครอบครัวที่มีรายได้สูงเรียนกวดวิชามากที่สุด สาเหตุที่เรียนกวดวิชาเพราะคิด
ว่าช่วยเสริมการเรียนรู้ที่โรงเรียนปกติ วิชาที่เรียนมากที่สุด คือ วิชาเคมี รูปแบบการสอนที่เลือกเรียนกับ
VDO วิชาที่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยมากที่สุด คือ วิชาชีววิทยา 4,536.73 วิชาที่มีส่วนเบี่ยงเบนมากที่สุด คือ
วิชาคณิตศาสตร์ 1,505.18 จำนวนครั้งที่เรียนต่อคอร์สมากที่สุด คือ วิชาคณิตศาสตร์ เฉลี่ย 45.85
วันที่เรียนกวดวิชามากที่สุด คือ เรียนทุกวัน ระยะเวลาในการเรียนกวดวิชามากที่สุดต่อครั้ง คือ วิชา
ชีววิทยาจะใช้เวลาเรียนเฉลี่ย 4.02 ชั่วโมงต่อครั้ง จากการศึกษาปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การเรียนรู้ของ
วิชามีเพียงปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา อาชีพของบิดา และค่าใช้จ่ายในการเรียนวิชาที่
กำหนดอุปสงค์การเรียนรู้ของกวดวิชาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่า การศึกษาของ
มารดา อาชีพของบิดาสามารถทำนายปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การเรียนรู้ของกวดวิชาได้อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ 0.05 ในเชิงลบ อาชีพของมารดาสามารถทำนายปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การเรียนรู้ของ
วิชาในเชิงบวก

Factors determining the demand for tutoring students of secondary school students at the
Square

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Economics Degree in Economics of Human Development
at Srinakharinwirot University

May 2011

Ratchada Boonmahasit. (2011). *Factors determining the demand for tutoring students of secondary school students at the Square*. Master's Project, M.Econ. (Human Development Economics). Bangkok: Graduate School, Srinakarinwirot University.
Project Advisor: Assoc. Prof. Dr. Aotip Ratniyom.

The objective of this thesis was to study secondary school students' demand determinants for the tutorial institutes in Siam Square area. Primary data was used to conduct descriptive analysis. Quantitative analysis conducted by using economic model. Multiple Regression Analysis was used to find Secondary school students' demand determinants for the tutorial institutes in Siam Square area.

Results found that the majority of subjects were as follows: female students; Mathayom 6 students; having GPA of 3.51-4.00; having their parents who graduated with a Bachelor's degree; their fathers are civil servants, governmental officers, and state enterprise personnel; their mothers are traders, business/ enterprise owners. Students whose their family income is high are those who learn tutorial institutes at highest level. The reason that students demand for the tutorial institutes is that they believe the tutorial institutes can enhance school-record other than normal school. The most popular subject is chemistry. Selective form of tutoring is using VDO in class. The highest expensive subject is biology with tuition fee of 4,536.73. Mathematics is a subject that having highest deviation at 1,505.18. In a course, Mathematics is a subject that having highest frequency of learning at 45.85. Highest tutoring frequency and schedule is every day per week. Highest length of tutoring session is 4.02 hours per day for biology. From studying students' demand determinants for the tutorial institutes, tutoring related expense, occupation of students' father, and tuition fee were only demand determinants for the tutorial institutes that showed statistically significant results with 0.05. In contrast, educational level of students' mother, occupation of students' father can predict demand determinants for the tutorial institutes that showed negative values for statistical significance at 0.05 level. Occupation of students' mother can predict demand determinants for the tutorial institutes that showed positive values.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบได้
พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง ปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอน
ปลาย บริเวณสยามสแควร์ ของ รัชดา บุญมหาสิทธิ์ จบนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. อ้อทิพย์ ราษฎร์นิยม)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร. อ้อทิพย์ ราษฎร์นิยม)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติมา สังข์เกษม)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ววิพรรณ สาลีผล)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีสำนักวิชาเศรษฐศาสตร์

และนโยบายสาธารณะ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เรณู สุขารมณี)

วันที่ 27 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2554

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เพราะได้รับความช่วยเหลือและความเมตตาจาก รองศาสตราจารย์ ดร. อ้อทิพย์ ราชภูรินิยม อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.

กิตติมา สังข์เกษม และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รวิพรรณ สาลีผล คณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงและ คณะกรรมการสอบปากเปล่าสารนิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำและให้แนวคิดแนวทางในการ จัดทำสารนิพนธ์ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ เพื่อความสมบูรณ์ของสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอ กราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

รัชดา บุญมหาสิทธิ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
สมมติฐานในการวิจัย.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
สภาพทั่วไปเกี่ยวกับสถาบันกวดวิชาในประเทศไทย.....	7
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับอุปสงค์ทางการศึกษา.....	11
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	19
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	26
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	26
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	26
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	27
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	27
การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล.....	27
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	28

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
การวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	32
การวิเคราะห์สภาพความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอน ปลาย.....	36
การวิเคราะห์ปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลาย.....	44
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	46
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	46
ความสำคัญของการวิจัย.....	46
สมมติฐานของการวิจัย.....	46
วิธีดำเนินการวิจัย.....	47
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	47
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	48
อภิปรายผล.....	49
ข้อเสนอแนะ.....	52
บรรณานุกรม.....	53
ภาคผนวก.....	56
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	59

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ข้อมูลจำนวนและร้อยละของผู้สมัครสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา ของรัฐและผู้สอบได้ จำแนกตามการเรียนกวดวิชาและไม่เรียนกวดวิชา ประจำปี 2523 – 2527.....	2
2 จำนวนโรงเรียนกวดวิชาและนักเรียนที่เรียนกวดวิชา ปีการศึกษา 2530 – 2531.....	3
3 แสดงจำนวนชั่วโมงที่เรียนกวดวิชาต่อคอร์ส.....	8
4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล.....	32
5 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม.....	34
6 ข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุที่เรียนกวดวิชา วิชาที่เรียนกวดวิชา ลักษณะการเรียนกวด วิชา วันที่เรียนกวดวิชา.....	37
7 ข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่าย ระยะเวลา และจำนวนครั้งที่เรียนกวดวิชา.....	39
8 ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย บริเวณ สยามสแควร์ จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ของ ครอบครัว การศึกษาของบิดา การศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของ มารดา-จำนวนคอร์สที่เรียนกวดวิชา.....	40
9 การวิเคราะห์การถดถอยของอุปสงค์การเรียนกวดวิชา โดยนำปัจจัยทุกด้านเข้าใน สมการ.....	44

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
2 การเลื่อนตำแหน่งของเส้นอุปสงค์ทางการศึกษาอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลง รายได้ของประชากร.....	17
3 การเลื่อนตำแหน่งของเส้นอุปสงค์ทางการศึกษาอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงใน อัตราค่าเล่าเรียน.....	17

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งถือเป็นทรัพยากรที่มีค่าสูงสุดที่จะส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน การศึกษายังมีบทบาทที่จะพัฒนาเยาวชนซึ่งเป็นกำลังของชาติในอนาคตให้เป็นพลเมืองที่ดี มีคุณภาพ มีความรู้ทักษะ ความสามารถ เพื่อการศึกษาต่อ (ร่างหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. 2551: 1-2) และเป็นการสร้างบุคคลที่เหมาะสมกับความต้องการของตลาดแรงงาน

ความสำคัญดังกล่าวทำให้เกิดการแข่งขันในกลุ่มของผู้เรียนที่ให้ความสำคัญ ในเรื่อง การศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย เนื่องจากผู้ที่สำเร็จการศึกษามีโอกาสก้าวหน้าและนำไปสู่อาชีพที่มั่นคง มีศักดิ์ศรี และเป็นที่ยกย่องนับถือของคนในสังคม นักเรียนที่สำเร็จการศึกษาในทุกระดับชั้น โดยเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นช่วงที่จะก้าวไปสู่การศึกษาระดับอุดมศึกษา ต่างมุ่งหวังที่จะเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาเท่าที่ความสามารถทางสติปัญญาและฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวจะเอื้ออำนวยให้ ทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาพยายามชวนชวนหาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากที่ได้เรียนมาจากโรงเรียนและเตรียมพร้อมสำหรับการสอบแข่งขัน นักเรียนจึงหันมาให้ความสนใจในการเรียนกวดวิชา ประกอบกับการสนับสนุนของผู้ปกครอง บางคนพยายามศึกษาว่าสถาบันกวดวิชาใดเป็นที่นิยมเพื่อส่งบุตรหลานไปสมัครเรียนที่สถาบันนั้น เพราะเชื่อว่าการเรียนกวดวิชาในสถาบันนั้น หรือกับอาจารย์ที่มาจากสถาบันที่มีชื่อเสียงอาจจะรู้แนวข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง (รวีวรรณ ชินะตระกูล. 2530: 5)

สถิติจำนวนผู้สมัครสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2551 จำนวน 116,324 คน มีผู้ผ่านการคัดเลือกมีสิทธิ์เข้าศึกษา จำนวน 79,386 คน จำแนกได้ดังนี้ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดและในกำกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จำนวน 75,551 คน สถาบันอุดมศึกษาของรัฐสังกัดหน่วยงานอื่น จำนวน 308 คน สถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 3,427 คน ในขณะที่สถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดและในกำกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยที่นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการสามารถรับได้ประมาณ ร้อยละ 65 (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2551: 53) แต่ความต้องการของนักเรียนเหล่านี้มีมากกว่าความสามารถที่สถาบันอุดมศึกษาต่างๆ สามารถรับได้ ถึงแม้จะมีมหาวิทยาลัยเปิดของรัฐ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช และมหาวิทยาลัยรามคำแหง) รองรับอยู่ก็ตาม

จากการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการกวดวิชากับการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับการศึกษาต่างๆ ของทบวงมหาวิทยาลัยปรากฏว่า พ.ศ. 2523-2527 จำนวนร้อยละของผู้เรียน

กวดวิชาที่สามารถสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐได้เพิ่มสูงขึ้น (ตาราง 1) อาจกล่าวได้ว่า การเรียนกวดวิชาน่าจะมีความสัมพันธ์ในทางบวกหรือมีอิทธิพลกับการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อทำให้เกิดความนิยมและความเชื่อถือในโรงเรียนกวดวิชาเพิ่มสูงขึ้น

ตาราง 1 ข้อมูลจำนวนและร้อยละของผู้สมัครสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ และผู้สอบได้ จำแนกตามการเรียนกวดวิชาและไม่เรียนกวดวิชา ประจำปี 2523-2527

(หน่วย: คน)

ปีการศึกษา	จำนวนผู้สมัครสอบ				จำนวนผู้สอบได้					
	กวดวิชา		ไม่กวดวิชา		รวม	กวดวิชา		ไม่กวดวิชา		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
2523	23,823	31.8	50,986	68.2	74,816	7,495	55.1	6,105	44.9	13,600
2524	26,427	31.3	57,897	68.7	84,324	7,641	57.4	5,682	42.7	13,323
2525	31,731	34.8	59,557	65.2	91,288	8,307	61.3	5,250	38.7	13,557
2526	29,126	35.5	52,933	64.5	82,059	6,790	47.5	7,506	52.5	14,300
2527	32,951	34.6	62,361	65.4	95,312	7,912	54.5	6,594	45.5	14,506

ที่มา: ทบวงมหาวิทยาลัย. (2528). ผู้สอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ.

หน้า. 36.

เนื่องจากการกวดวิชามีความสัมพันธ์กับการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อและระบบการกวดวิชาจะสอนเฉพาะวิชาที่จำเป็นต่อการสอบคัดเลือก และอาจเป็นเพราะการเรียนการสอนตลอดจนหลักสูตรในระบบโรงเรียนไม่เอื้อต่อการสอบคัดเลือก คุณภาพการสอนของโรงเรียนปกติไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ ดังนั้นนักเรียนที่มุ่งเข้าศึกษาต่อในระดับสูงจึงให้ความสนใจเรียนกวดวิชากันมากขึ้น จึงเปิดโอกาสให้มีโรงเรียนกวดวิชาเพื่อเข้าศึกษาต่อเพิ่มขึ้น ในทุกระดับชั้น และดูเหมือนโรงเรียนกวดวิชาเหล่านั้นมุ่งเพื่อทำธุรกิจเป็นสำคัญ ทำให้ผู้เรียนกวดวิชาต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมาก ในขณะที่เดียวกันนักเรียนและผู้ปกครองส่วนใหญ่คิดว่าการศึกษาในระบบโรงเรียนไม่เพียงพอที่จะทำให้นักเรียนสอบคัดเลือกเข้าเรียนต่อได้ (ประภาภรณ์ เจริญกุล. 2544: 4-6) ทำให้ปี 2551 จำนวนโรงเรียนกวดวิชาอยู่ 1,072 แห่งทั่วประเทศ โดยเฉพาะกรุงเทพฯ มีโรงเรียนกวดวิชาอยู่ 246 แห่ง และมีจำนวนนักเรียน (ผู้ใช้บริการ) 397,346คน (ตาราง 2)

ตาราง 2 จำนวนโรงเรียนกวดวิชาและนักเรียนที่เรียนกวดวิชา ปีการศึกษา 2530-2551

ปี การศึกษา	จำนวนโรงเรียน (แห่ง)			จำนวนนักเรียน (คน)				รวม
	กรุงเทพฯ	ภูมิภาค	รวม	กรุงเทพฯ		ภูมิภาค		
				ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
2536	130	51	181	7,858	7,386	10,474	11,727	37,442
2537	159	103	262	8,425	8,424	7,237	8,159	32,245
2538	167	133	300	12,065	12,602	9,451	9,671	43,789
2539	181	182	363	15,466	16,412	15,844	18,580	66,302
2540	191	216	307	1,901	21,016	20,442	22,040	82,559
2541	222	268	470	24,424	26,571	21,552	24,293	96,840
2542	246	326	572	43,349	45,614	26,383	31,747	147,093
2543	176	387	663	63,174	69,167	33,783	41,736	207,887
2544	285	430	715	67,923	78,493	42,059	53,240	241,715
2545	306	445	751	68,424	79,031	39,649	55,724	242,828
2546	* เนื่องจากมีการปรับเปลี่ยนหลักสูตรใหม่ทางสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จึงไม่ได้รวบรวมสถิติไว้							
2547	296	568	864	66,398	79,466	64,868	79,847	290,579
2548	301	603	904	60,806	69,757	71,886	91,698	294,147
2549	302	662	964	57,875	70,741	80,367	102,414	311,397
2550	334	744	1,078	67,095	79,917	90,966	115,082	353,060
2551	246	826	1,072	152,112		246,234		397,346

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. (2544). จำนวนโรงเรียนกวดวิชาและนักเรียนที่เรียนกวดวิชา. หน้า 1.

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงได้เลือกสถาบันกวดวิชา บริเวณสยามสแควร์ เนื่องจากสยามสแควร์เป็นศูนย์กลางโรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดกรุงเทพมหานคร สยามสแควร์มีโรงเรียนกวดวิชาที่สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายประมาณ 18 แห่ง (จากการสำรวจด้วยตนเอง) จากการศึกษาข้อมูลผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาอุปสงค์การเรียนกวดวิชาบริเวณสยามสแควร์ ว่ามีปัจจัยใดที่กำหนดอุปสงค์ของการเรียนกวดวิชา ทำให้โรงเรียนกวดวิชาจัดการเรียนการสอนตรงตามกลุ่มเป้าหมาย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนกวดวิชา บริเวณสยามสแควร์
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ของการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย บริเวณสยามสแควร์

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงสภาพทั่วไปของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนกวดวิชา บริเวณสยามสแควร์
2. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ของการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย บริเวณสยามสแควร์
3. ทำให้โรงเรียนกวดวิชาสามารถจัดการเรียนการสอนได้ตรงตามกลุ่มเป้าหมาย

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนกวดวิชา บริเวณสยามสแควร์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนกวดวิชา บริเวณสยามสแควร์ จำนวน 100 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental selection)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ คือ คุณลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ ได้แก่ รายได้ของครอบครัว การศึกษาของบิดา การศึกษาของมารดา ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา
2. ตัวแปรตาม คือ อุปสงค์ของการเรียนกวดวิชา (จำนวนคอร์สที่เรียนกวดวิชา)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย** หมายถึง นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนกวดวิชา บริเวณสยามสแควร์ จำนวน 100 คน

2. **อุปสงค์ของการเรียนกวดวิชา** หมายถึง จำนวนคอร์สที่เรียนเพิ่มเติมนอกเวลาปกติ โดยที่เนื้อหาเป็นเนื้อหาเดิมหรือเนื้อหาใหม่ก็ได้ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการกำหนด ในช่วงปิดภาคเรียน เดือนมีนาคม-เมษายน

3. **ปัจจัยส่วนบุคคล** หมายถึง ลักษณะส่วนบุคคลทางด้านต่างๆ ของผู้เรียน ประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.1 **ระดับการศึกษา** หมายถึง สถานภาพทางการศึกษาของนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6

3.2 **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน** หมายถึง ความสามารถทางการเรียนของนักเรียนซึ่งประเมินได้จากคะแนนเฉลี่ยล่าสุดใน 1 ภาคเรียนที่ผ่านมา

4. **ปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ** หมายถึง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน ได้แก่ รายได้ของครอบครัว การศึกษาของบิดา-มารดา และอาชีพของบิดา-มารดา

4.1 **รายได้ของครอบครัว** หมายถึง รายได้ของครอบครัวหรือผู้ปกครองที่ได้รับในแต่ละเดือน ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ รายได้น้อยกว่า 10,000 บาท รายได้ 10,001-30,000 บาท รายได้ 30,001-60,000 บาท รายได้ 60,001-90,000 บาท รายได้มากกว่า 90,000 บาท

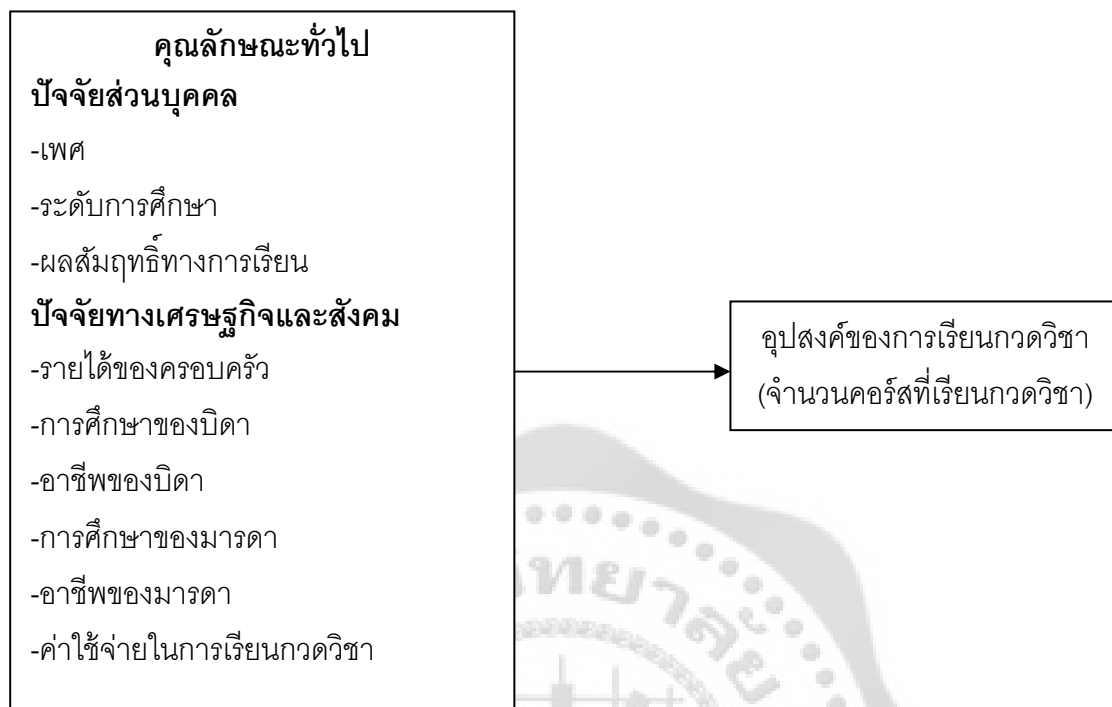
4.2 **การศึกษาของบิดา** หมายถึง วุฒิการศึกษาสูงสุดที่บิดาได้เรียนมา ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่ ต่ำกว่าระดับประถมศึกษาหรือระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับปริญญาตรี สูงกว่าระดับปริญญาตรี

4.3 **การศึกษาของมารดา** หมายถึง วุฒิการศึกษาสูงสุดที่มารดาได้เรียนมา ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่ ต่ำกว่าระดับประถมศึกษาหรือระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับปริญญาตรี สูงกว่าระดับปริญญาตรี

4.4 **อาชีพของบิดา** หมายถึง ลักษณะงานที่ประกอบเป็นอาชีพของบิดาที่เป็นผู้อุปการะนักเรียน ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ ได้แก่ ข้าราชการ พนักงานของรัฐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน ค้าขาย เจ้าของกิจการ / ธุรกิจ เกษตรกรรม

4.5 **อาชีพของมารดา** หมายถึง ลักษณะงานที่ประกอบเป็นอาชีพของมารดาที่เป็นผู้อุปการะนักเรียน ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ ได้แก่ ข้าราชการ พนักงานของรัฐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน ค้าขาย เจ้าของกิจการ / ธุรกิจ เกษตรกรรม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิด

สมมติฐานในการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้ตั้งสมมติฐานการวิจัย คือ

1. เพศ เพศหญิงมีแนวโน้มการเรียนกวดวิชามากกว่าเพศชาย
2. ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ของครอบครัว การศึกษาของบิดา-มารดา และอาชีพของ-มารดา จะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับจำนวนคอร์สที่เรียนกวดวิชา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาถึง นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนกวดวิชา บริเวณสยามสแควร์ ซึ่งจะใช้กรอบแนวคิดดังต่อไปนี้

1. สภาพทั่วไปเกี่ยวกับสถาบันกวดวิชาในประเทศไทย
2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับอุปสงค์ทางการศึกษา
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. สภาพทั่วไปเกี่ยวกับสถาบันกวดวิชาในประเทศไทย

1.1 สภาพการณ์ปัจจุบันของการเรียนกวดวิชา

โรงเรียนกวดวิชาเป็นธุรกิจที่มีการเติบโตอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะในบริเวณสยามสแควร์ ระยะเวลาที่ดินบริเวณสยามสแควร์เป็นส่วนพัก และชุมชนแออัด จนกระทั่งเกิดไฟไหม้ ชาวบ้านได้ออกจากพื้นที่ ในปี 2507 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยซึ่งเป็นเจ้าของสถานที่ได้มอบหมายให้บริษัทเซาท์อีสต์เอเชียก่อสร้างและพัฒนาที่ดินขนาด 63 ไร่ เป็นศูนย์การค้าเชิงราบ พื้นที่โล่ง ประกอบด้วยอาคารพาณิชย์ ชั้นล่างเป็นร้านค้า ชั้นบนเป็นที่อยู่อาศัย มีโรงภาพยนตร์ โบว์ลิง ไอซ์สเก็ตตึง เป็นศูนย์การค้าแนวราบที่ใหญ่ที่สุดของเมืองไทย และในปี 2537 ได้กลายเป็นศูนย์กลางโรงเรียนกวดวิชา ปี 2540 เกิดวิกฤตเศรษฐกิจอย่างหนักผู้คนไม่มีกำลังซื้อ ค่าเช่าห้องแถวซึ่งปรับตัวสูง สำนักทรัพย์สินจุฬาฯได้ปรับราคาค่าเช่าขึ้น ผู้เช่าร้านจำนวนมากไม่สามารถอยู่ได้จึงตัดสินใจปิดตัวไปเป็นจำนวนมาก ขณะเดียวกันทางจุฬาฯ ได้เปิดให้เช่าพื้นที่เป็นโรงเรียนกวดวิชา โดยเฉพาะซอย 5-7 จากเดิมมีไม่กี่โรงเรียน เพิ่มขึ้นเกือบ 50 โรงเรียน เมื่อรถไฟฟ้าสร้างเสร็จ ทำให้สยามสแควร์กลายเป็นศูนย์กลางการเดินทางที่มีความสะดวกมากขึ้น สยามสแควร์เป็นสถานที่หนึ่งในกรุงเทพมหานครที่มีโรงเรียนสอนพิเศษหรือโรงเรียนกวดวิชาที่มากที่สุดเขตหนึ่ง มีทั้งโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดใหญ่รวมประมาณ 30 โรงเรียน โดยทั่วไปจะเปิดสอนหนึ่งรอบในวันธรรมดา มีนักเรียนมาติวประมาณ 10,000-20,000 คน วันเสาร์-อาทิตย์ จะเปิดสอนประมาณวันละ 4 รอบ ซึ่งจะมีนักเรียนเพิ่มขึ้น 4 เท่า หรือเฉลี่ยต่อสัปดาห์ มีผู้เข้ามาเรียนกวดวิชาเกือบ 1 แสนคน เนื่องจากสถานที่ตั้งของสยามสแควร์เป็นทำเลที่เข้าถึงสะดวกสบาย มีรถไฟฟ้า ทำให้โรงเรียนกวดวิชาเพิ่มมากขึ้นและมีหลายประเภท ตั้งแต่การสอนวิชาพื้นฐาน สังคม ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ไปถึงวิชาที่ต้องติวเข้ม เช่น เคมี ฟิสิกส์ ถึงแม้จะมีสถาบันกวดวิชาหลายแห่งที่ย้ายไปตั้งอยู่ในสถานที่แห่งใหม่ คือ "โครงการศูนย์การศึกษาอาคารวรรณสรณ์" ซึ่งจะกลายเป็นแหล่งรวมโรงเรียนกวดวิชาแห่งใหม่ ที่กลุ่มนักเรียน นักศึกษาให้ความนิยมแทนที่สยาม

สแควร์ ทำให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยซึ่งเป็นเจ้าของพื้นที่บริเวณสยามสแควร์ ประกาศไม่ขึ้นค่าเช่าพื้นที่ของโรงเรียนกวดวิชาบริเวณสยามสแควร์ เพื่อให้โรงเรียนกวดวิชาตั้งอยู่ต่อไป ทางจุฬาฯ ได้มีการดำเนินการย้ายที่เรียนพิเศษบริเวณสยามสแควร์ มายังอาคารสยามกิตติ์ ตั้งอยู่หน้าโรงแรมโนโวเทล สยาม ซอย 8 เป็นการแยกส่วนโรงเรียนกวดวิชาและส่วนร้านค้า (th.wikipedia.org/wiki/สยามสแควร์) โรงเรียนกวดวิชาแต่ละโรงเรียนกำหนดจำนวนชั่วโมงของการเรียนกวดวิชาแต่ละคอร์ส ดังนี้

ตาราง 3 แสดงจำนวนชั่วโมงที่เรียนกวดวิชาต่อคอร์ส

(ชั่วโมง: คอร์ส)

วิชา	คอร์ส	จำนวน
คณิตศาสตร์	ม.4	26
	ม.5	30
	ม.6	68
	ตะลุยโจทย์	60
	PAT	240
ชีววิทยา	ม.4	42
	ม.5	42
	ม.6	42
	ตะลุยโจทย์	42
เคมี	ม.4	40
	ม.5	26
	ม.6	42
	ตะลุยโจทย์	48

ตาราง 3 (ต่อ)

วิชา	คอร์ส	จำนวน
	ม.4	28
	ม.5	28
ฟิสิกส์	ม.6	36
	ตะลุยโจทย์	80
	PAT2	90
	PAT3	63
	ม.4	44
	ม.5	44
ภาษาไทย	ม.6	75
	O-Net	14
	GAT	3
	ม.4	32
ภาษาอังกฤษ	ม.5	36
	ม.6	28
	ม.4	20
สังคมศึกษา	ม.5	56
	ม.6	28
วิทยาศาสตร์	วิทยาศาสตร์กายภาพ	28
	O-Net	15

1.2 ความหมายของการกวดวิชา

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกวดวิชา มีผู้ให้ความหมายของการกวดวิชา ดังนี้

นิภาพร พรุ่งโรจน์ (2549: 7) กล่าวว่า การเรียนกวดวิชา หมายถึง การเรียนนอกห้องเรียน โดยเป้าหมายของผู้เรียนคือเรียนให้ทันผู้อื่นหรือมากกว่าผู้อื่น และนำไปสอบเพื่อเพิ่มเกรดหรือเพื่อสอบเข้าเรียนต่อ ซึ่งการกวดวิชาจะไม่ได้สอนเนื้อหาที่แตกต่างจากในห้องเรียนแต่จะเป็นการสอนเนื้อหาเพียงบางส่วนที่สำคัญและบางสถานที่กวดวิชาจะสอนถึงเทคนิคในการจำหรือวิธีการคิดลัด

อุดมเดช ชาญแก้วและสยามसान บัวงาม (2547: 13) กล่าวว่า การเรียนกวดวิชา คือ การเรียนย้ำในสิ่งที่เรียนมาแล้วในการเรียนปกติตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ แต่เน้นเนื้อหาบางเรื่องบางตอนของเนื้อหาทั้งหมดโดยใช้วิธีการหรือเทคนิคพิเศษในการทำให้ผู้เรียนจำได้ง่ายขึ้นสามารถนำไปใช้ได้รวดเร็ว ซึ่งเป้าหมายในการกวดวิชานั้น โดยมากเพื่อให้ผู้เรียนสามารถสอบแข่งขันเพื่อเข้าเรียนหรือเข้าทำงานในสถาบันหรือองค์กรที่ตนต้องการเข้าไปศึกษาหรือทำงานให้ได้

จิตกาญจน์นันท์ ชันติวงศ์ (2546: 13) กล่าวว่า การกวดวิชา หมายถึง การเรียนนอกเหนือเวลาเรียนตามปกติและเนื้อหาที่เรียนไม่ใช่เนื้อหาใหม่ โดยที่ใครก็สามารถเรียนได้ ไม่ว่าจะ เป็นคนที่มีผลการเรียนอ่อน ผลการเรียนปานกลาง หรือผลการเรียนสูงและผู้ที่มาเรียนกวดวิชาทุกคน ล้วนหวังผลจากการเรียนกวดวิชาว่าจะเกิดประโยชน์กับผู้เรียนกวดวิชาโดยตรงทันทีหรือไม่ในเวลาอัน ใกล้เคียง

ไพฑูรย์ สิ้นลารัตน์ (2544: 8) กล่าวว่า การกวดวิชา หมายถึง การเรียนเพิ่มเติมจากการเรียนปกติในชั้นเรียน ซึ่งการเรียนเพิ่มเติมนี้จะเรียนกับครูจากโรงเรียนหรือจากครูในโรงเรียนกวดวิชาเฉพาะก็ได้ โดยมีเป้าหมายเพื่อสอบแข่งขันเข้าศึกษาในสถานศึกษาต่าง ๆ เป็นหลัก

เบรย์ (ประภาวัลย์ ชวนไชยะกุล. 2546:16; อ้างอิงจาก Bray.1999: 3) กล่าวว่า การกวดวิชา หมายถึง การเรียนที่จัดขึ้น เพื่อช่วยเหลือผู้ที่เรียนอ่อนได้มีความรู้มากขึ้นและเพิ่มความมั่นใจ อยู่ให้สูงขึ้น เป็นการช่วยลดภาระการเรียนอันหนักหน่วงในการเรียนภาคปกติที่โรงเรียน

สรุปว่า การกวดวิชา หมายถึง การเรียนเนื้อหาวิชาเดิมหรือเนื้อหาวิชาใหม่ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการโดยใช้เวลาเรียนที่นอกเหนือจากเวลาปกติจากในชั้นเรียน และใช้ระยะเวลาในการเรียนสั้น ผู้ที่มาเรียนกวดวิชาทุกคนจะมีเทคนิค วิธีการจำเพื่อจะทำให้ผลจากการเรียน ดีขึ้น สามารถสอบเข้าศึกษาต่อในระดับชั้นที่สูงขึ้นได้ หรือเข้าทำงานในสถาบันที่มีชื่อเสียงได้

1.3 ลักษณะของการกวดวิชา

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนกวดวิชา มีผู้จำแนกลักษณะของการกวดวิชา ดังนี้

ประยูร ศรีประสาธน์ (2530: 60-61) ได้แบ่งลักษณะของการเรียนกวดวิชาได้เป็น 5 ลักษณะ ดังนี้

1. การเรียนกวดวิชาโดยการจ้างครูมาสอนที่บ้าน ส่วนใหญ่จะเป็นการเสริมวิชา ผู้เรียนที่มีผลการเรียนอ่อน หรือเพิ่มพูนวิชาที่เป็นประโยชน์ต่อการสอบแข่งขัน ได้แก่ วิชาที่เกี่ยวกับ ภาษา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เป็นต้น ผู้ที่ทำการสอนมาจากครูในโรงเรียน นิสิตนักศึกษาหรือ อาจารย์ในมหาวิทยาลัย

2. การเรียนในสถาบันกวดวิชาที่เปิดสอนตลอดปี จะจัดในสถานศึกษาบางแห่ง ที่มีชื่อเสียง โดยคณะอาจารย์ในสถาบันนั้นเป็นผู้สอนหรือในสถาบันกวดวิชาจัดตั้งขึ้นเป็นการเฉพาะ แนวการสอนเป็นการเตรียมตัวผู้เรียนในด้านการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับอุดมศึกษา รวมทั้งการเฉลยข้อสอบและการแก้งข้อสอบ

3. การเรียนในสถาบันกวดวิชาที่เปิดสอนในช่วงก่อนสอบ เป็นการกวดวิชาที่มีลักษณะตัวเข้มที่เป็นการเฉลยข้อสอบและแก้งข้อสอบเป็นสำคัญ โดยผู้เรียนเป็นนักเรียนต่างจังหวัดที่ไม่มีโอกาสเรียนกวดวิชาตลอดปีเหมือนเด็กในกรุงเทพฯ

4. การเรียนกวดวิชาในโรงเรียนของตน โดยเฉพาะในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพฯหรือโรงเรียนประจำจังหวัดต่างๆ จะเปิดสอนกวดวิชาเพื่อสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาให้แก่ นักเรียนของตน จะเริ่มสอนในภาคเรียนที่ 2 ของปีการศึกษา เพื่อให้ นักเรียนสอบเข้าศึกษาต่อได้ เมื่อนักเรียนสอบเข้าศึกษาต่อได้ก็จะเป็นการสร้างชื่อเสียงให้แก่โรงเรียน

5. ลักษณะของการสอบ Pre-Entrance เป็นการทดสอบความรู้ก่อนการสอบเข้ามหาวิทยาลัยจริง อาจจัดโดยคณะนิสิตนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยต่างๆ หรือสถาบันที่จัดตั้งขึ้นเพื่อทำการทดสอบความรู้ ปัจจุบันลักษณะการสอบ Pre-Entrance ได้รับความนิยมค่อนข้างมาก

2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับอุปสงค์ทางการศึกษา

2.1 ความหมายของเศรษฐศาสตร์การศึกษา

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐศาสตร์การศึกษา มีผู้ให้ความหมายของเศรษฐศาสตร์การศึกษา ดังนี้

บุญพุ่ม เสนารักษ์ (2531: 2) ให้ความหมายเศรษฐศาสตร์การศึกษาว่า เป็นวิชาเศรษฐศาสตร์ประยุกต์ที่ศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการนำเอาทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดไปผลิตสินค้าและบริการทางการศึกษาในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้ทรัพยากรมนุษย์มีคุณภาพสูง ทั้งด้านความรู้ความสามารถ สติปัญญา อารมณ์และอื่น ๆ

คอห์น และ เกสต์ (บุญคง หันจางสิทธิ์. 2540: 3; อ้างอิงจาก Cohn; & Geske.n.d) ให้ความหมายเศรษฐศาสตร์การศึกษาว่า เป็นการศึกษาด้านเรื่องมนุษย์และสังคมที่ใช้ทรัพยากรที่มีค่าใช้ในการผลิต โดยผ่านการฝึกอบรม เพื่อพัฒนาความรู้ ความชำนาญ จิตใจ อุบนิสัย และบุคลิกภาพ

อัมพร วิจิตรพันธ์ (2520: 2) ให้ความหมายเศรษฐศาสตร์การศึกษาว่า เป็นวิชาเศรษฐศาสตร์ที่แตกย่อยออกจากปัจจัยแรงงาน เพื่อปรับปรุงแรงงานหรือพัฒนาทรัพยากรให้มีฝีมือ มีสมรรถภาพสูง เพื่อใช้แรงงานเกิดประโยชน์เต็มที่และมีงานทำ

รศ.ดร. อารังค์ อุดมไพจิตรกุล (2544: 1) ให้ความหมายเศรษฐศาสตร์การศึกษาว่า เป็นการประยุกต์ทฤษฎีและวิธีการวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์ เพื่อตัดสินใจกำหนดนโยบายการลงทุนทางการศึกษา การตัดสินใจแก้ปัญหาการลงทุนทางการศึกษา เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการเพิ่มมูลค่าประชากรของประเทศ

เศรษฐศาสตร์การศึกษาเป็นเรื่องของการจัดสรรทรัพยากรที่สำคัญที่สุด ให้มีมูลค่าโดยการพัฒนามนุษย์ ด้วยการศึกษ การฝึกอบรม เมื่อนมนุษย์ที่ผ่านการพัฒนาแล้ว เกิดการใช้แรงงานให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่

ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์การศึกษาเป็นทฤษฎีที่อธิบายถึงความต้องการของผู้เรียนและสาเหตุของความต้องการที่จะพัฒนาคุณภาพของตัวผู้เรียน

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์การศึกษา

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐศาสตร์การศึกษา มีผู้แสดงแนวคิดเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์การศึกษา ดังนี้

สวูทซ์ (บุญคง หันจางสิทธิ์. 2540: 28; อ้างอิงจาก Schultz, T.W. 1971: 17 - 19) ให้ความสำคัญของเศรษฐศาสตร์การศึกษา ว่า การลงทุนในการศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญในการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การลงทุนในการศึกษา ทำให้แรงงานมีประสิทธิภาพในการผลิตมากขึ้น ก่อให้เกิดผลผลิตรวมเพิ่มขึ้น

อัมพร วิจิตรพันธ์ (2520: 15) ได้กล่าวเน้นถึงการลงทุนทางการศึกษาว่าเป็นการลงทุนที่ก่อให้เกิดผลผลิตและบริการโดยที่ผู้ลงทุนจะได้รับผลตอบแทน

อารังค์ อุดมไพจิตรกุล (2544: 2-3) ได้กล่าวถึงทฤษฎีอุปสงค์ทางการศึกษาว่า อุปสงค์ทางการศึกษาเป็นความต้องการของบุคคล หรือสังคมที่หวังเรียนต่อในสถานศึกษา ที่ให้ความรู้

ด้านต่างๆ เพื่อประกอบอาชีพและเป็นที่ยอมรับนับถือ ซึ่งเป็นสิ่งจูงใจที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์ทางการศึกษา สิ่งจูงใจอีกประการ คือ ความอยากรู้ (Curiosity) เพราะฉะนั้น อุปสงค์การศึกษาจึงแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

1. อุปสงค์ทางการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน การศึกษาจึงเป็นการลงทุน (Investment) เพื่อผลิตประชากรที่เรียกว่า ทูมนมนุษย์ (Human Capital) เป็นอุปสงค์ต่อเนื่อง
2. อุปสงค์ทางการศึกษาเพื่อตอบสนองความอยากรู้ของผู้เรียน การศึกษาจึงเป็นการบริโภค (Consumption) เพื่อตอบสนองความอยาก การศึกษาจึงเหมือนกับสินค้าบริโภค (Consumption Goods) เป็นอุปสงค์ปกติ

สาเหตุที่เกิดอุปสงค์ทางการศึกษา

1. เพื่อจะได้ความรู้ ความสามารถในการประกอบอาชีพ
2. ร่วมกิจกรรมทางสังคม
3. ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เป็นการเตรียมความพร้อม
4. ความเป็นสากลทั้งด้านเครือข่ายของความรู้ และเครือข่ายของอาชีพ
5. การยอมรับของสังคม
6. การเตรียมกำลังคนเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
7. สร้างความสามารถเพื่อการแข่งขันของประเทศ
8. เตรียมความพร้อมด้านปัจจัยพื้นฐานของสังคม
9. สร้างช่องทางโอกาสแก่ผู้มีการศึกษา
10. การศึกษาส่งผลโดยตรงต่อการเพิ่มผลผลิต

อัมพร วิจิตรพันธ์ (2520: 26-28) ได้กล่าวว่า อุปสงค์ทางการศึกษาเกิดจากสาเหตุหลายประการ

ประการแรก ความต้องการศึกษาในสิ่งที่ตนสนใจใคร่รู้ หรือยังหาคำตอบไม่ได้ ถ้าบุคคลมีความสนใจหรือเฝ้ารอคอยคำตอบในสิ่งที่ตนยังมีปัญหาอยู่ เขาจะพยายามศึกษาค้นคว้าในเรื่องเหล่านั้น โดยศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองหรือเข้าศึกษาในสถาบันที่เปิดสอนโดยตรง

ประการที่สอง ความต้องการมีส่วนร่วม (Participation) ในกิจกรรมทางสังคม อยู่ในรูปใดรูปหนึ่ง เช่น การอาสาพัฒนาชนบท การสอนหนังสือแก่เด็กกำพร้าหรือเด็กที่ยากจน การแสดง การละคร ฯลฯ การมีโอกาสเข้าร่วมในกิจกรรมเหล่านี้ทำให้บุคคลรู้สึกเป็นเกียรติและภาคภูมิใจ เพราะได้ชื่อว่าเป็นผู้มีความสามารถและมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม

ประการที่สาม การได้รับแรงจูงใจและผลักดันจากพ่อแม่ ครู ผู้ปกครอง ญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง

ประการที่สี่ การศึกษาประเพณี (Tradition) เช่น เด็กไทยต้องบวชเรียนวิชา

ธรรมชาติ เมื่ออายุครบ 20 ปี เป็นต้น

ประการที่ห้า ฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของบิดา - มารดา หรือผู้ปกครองมีรายได้สูงอาชีพและตำแหน่งหน้าที่การงานมั่นคง จะส่งเสริมให้บุตร - ธิดา ได้เรียนหนังสือสูง

ประการที่หก รายได้หรือว่าผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับในอนาคต ปกติบุคคลที่ได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น ระดับรายได้หรือผลตอบแทนก็มักจะสูงขึ้น

ประการที่เจ็ด ค่านิยมของสังคม (Social Value) ปกติบุคคลที่ได้รับการศึกษาจะเป็นที่ยอมรับนับถือของคนทั่วไปว่าเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีจริยธรรมอันดีงาม สังคมจึงยกย่องและให้เกียรติแก่ผู้ที่ได้รับการศึกษา

ประการที่แปด ความกระตือรือร้น หรือความปรารถนาของบุคคลที่จะเลื่อนฐานะและสถานบรรดาศักดิ์ของตนให้สูงขึ้นโดยการศึกษาเป็นวิถีทางที่บุคคลพึงจะยกฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของตนให้สูงขึ้นได้

สำหรับ คอลเรีย (อัมพร วิจิตรพันธ์; และอัญชลี ค้อคงคา. 2523: 21; อ้างอิงจาก H.Correa) ได้สำรวจศึกษาความเห็น ว่า ความต้องการศึกษาเกิดจากสาเหตุ 5 ประการ คือ

1. ไปโรงเรียนเพื่อเรียนวิชาการ (Academic) เพื่อให้ได้การศึกษาถึงสิ่งที่ยังไม่รู้
2. ไปโรงเรียนเพื่อเรียนหนังสือจะได้มีวิชาใช้ประกอบอาชีพ (Occupational)
3. ไปโรงเรียนด้วยเหตุผลส่วนตัว (Personal) โดยเห็นว่าการเรียนหนังสือ ทำให้

ชีวิตมีสุขขึ้น

4. ไปโรงเรียนเพื่อได้ร่วมกิจกรรมทางสังคม (Social Service)
5. ไปโรงเรียนเพราะเห็นว่าเป็นประเพณีที่ต้องไป (Traditional)

ยังมีสาเหตุอื่นอีก ที่จูงใจให้มีผู้ต้องการรับการศึกษาขั้นสูงขึ้น เช่น

1. รายได้และอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
2. ค่าจ้างหรือเงินเดือนที่จะได้เมื่อเรียนจบ
3. การยอมรับนับถือของสังคม

โนลล์ (Knowles) กล่าวว่า ความต้องการทางการศึกษา (Education Needs) คือ สิ่งที่บุคคลควรที่จะได้เรียนรู้ เพื่อที่จะส่งผลดีสำหรับตัวเอง ผลดีสำหรับองค์กร หรือ ผลดีสำหรับสังคม ดังนั้น ความต้องการทางการศึกษาก็คือช่องว่างระหว่างระดับสมรรถนะของตนในปัจจุบันกับระดับสมรรถนะที่สูงกว่าเพื่อที่จะให้ตนสามารถกระทำการใดๆ ได้สำเร็จ (Knowles. 1970: 85-86) ซึ่งสอดคล้องกับไพฑูรย์ โพธิ์สาร (2527: 40) โดยที่ความต้องการทางการศึกษาอาจกำหนดจากตัวบุคคลเองหรือจากสถาบัน หรือสังคมที่บุคคลเป็นสมาชิกอยู่ คูมส์ (Coombs) ได้แบ่งความต้องการทางการศึกษาของบุคคลได้ดังนี้

- ด้านการศึกษาทั่วไปหรือความรู้พื้นฐาน ได้แก่ การอ่านออกเขียนได้ การคิด เป็น เป็นต้น
- ด้านการศึกษาเพื่อยกระดับความเป็นอยู่ในครอบครัว อนามัย โภชนาการ การวางแผนครอบครัว เป็นต้น
- ด้านการศึกษาเพื่อยกระดับความเป็นอยู่ของชุมชน ได้แก่ ความเข้าใจในการเมือง การปกครองท้องถิ่น
- ด้านการศึกษาเพื่อประกอบอาชีพ ได้แก่ ความรู้ และทักษะเฉพาะในการประกอบอาชีพที่สัมพันธ์กับความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและความต้องการทางสังคมซึ่งเป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิต (Coombs. 1974: 5)

2.3 ปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ทางการศึกษา

2.3.1. วิเคราะห์จากสาเหตุที่ทำให้เกิดอุปสงค์ทางการศึกษาแล้วสรุปได้ดังนี้

2.3.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล เช่น เพศ อายุ สถานภาพสมรส ประสบการณ์ในการทำงาน ระดับการศึกษา เป็นต้น

2.3.1.2 ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม เช่น ระดับรายได้ ค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพ อัตราค่าเล่าเรียน รายได้ของบิดามารดา รสนิยม ทศนคติ เป็นต้น

2.3.1.3 ปัจจัยอื่นๆ เช่น ยศถาบรรดาศักดิ์ ตำแหน่งงานและรายได้หรือผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับในอนาคต ความเชื่อ ระยะเวลา ความยากง่ายในการเรียน เป็นต้น

2.3.2. ผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษา เช่น โอกาสหารายได้มีมากกว่า โอกาสมีงานทำ ผลตอบแทนต่างๆ

2.3.3. ความสำคัญของทรัพยากรมนุษย์เป็นที่ยอมรับกันทั่วไป

บุญพุ่ม เสนารักษ์ (2531: 158) ได้อธิบายอุปสงค์ทางการศึกษาแตกต่างจากอุปสงค์สำหรับสินค้าทั่วไป ด้วยเหตุผล 5 ประการ คือ

1. การศึกษาเป็นสินค้าพิเศษ ที่ไม่สร้างเฉพาะความพึงพอใจให้แก่ผู้บริโภค ยังเป็นการลงทุนเพื่อผลตอบแทนในอนาคต เพราะการศึกษาเป็นการเพิ่มโอกาสต่อการประกอบอาชีพ

2. การศึกษาเป็นสินค้าบริโภคนิตหนึ่ง แต่แตกต่างจากสินค้าชนิดอื่นๆ คือไม่หมดไปเมื่อได้รับการบริโภค ยิ่งมีการบริโภคมาก ก็ยิ่งทำให้สินค้าทางการศึกษามีมากขึ้น

3. การศึกษาเป็นสินค้าที่นับเป็นปริมาณไม่แน่นอนเหมือนสินค้าชนิดอื่น เนื่องจากการศึกษาประกอบด้วยส่วนต่างๆ เช่น โรงเรียน ครู อาจารย์ นักเรียน และอื่นๆ แต่สามารถนับปริมาณสินค้าทางการศึกษาออกมาในรูปแบบหนึ่ง เช่น จำนวนนักเรียนที่ลงทะเบียน

4. ในการบริโภคสินค้าและบริการทั่วไป ผู้บริโภคเป็นผู้ตัดสินใจเอง แต่การศึกษา ผู้บริโภคคือผู้เรียน มักไม่ค่อยมีอิสระในการเลือกบริโภค

5. ปกติอุปสงค์สำหรับสินค้าและบริการของบุคคลเกิดขึ้นจากแรงผลักดันภายในตัวบุคคล เมื่อได้รับสินค้าและบริการมาบริโภคแล้วอุปสงค์จะหมดไป

ปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ทางการศึกษามีอยู่หลายประการ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง เช่น ระดับรายได้ อัตราค่าเล่าเรียน ราคาสินค้าอื่นที่เกี่ยวข้อง จำนวนประชากร รสนิยม หรือทัศนคติของประชากร กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาโดยเฉพาะกิจกรรมทางเศรษฐกิจ กฎหมาย กำหนดการศึกษาภาคบังคับนโยบายการศึกษาของรัฐ ฯลฯ เขียนให้รูปฟังก์ชัน (Demand Function) ได้ดังนี้

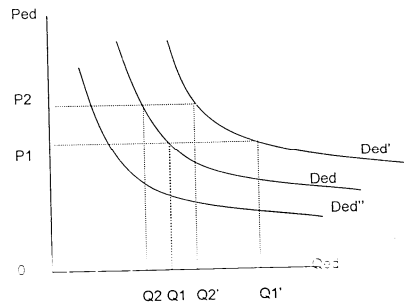
$$D = f (M, \text{Ped}, \text{Pr}, N, U, \text{Ar}, O)$$

เมื่อ D อุปสงค์หรือปริมาณการศึกษาสาขาใดสาขาหนึ่งที่บุคคลต้องการซื้อหรือเข้าบริการในช่วงเวลาและสถานที่หนึ่งๆ

M ระดับรายได้ของบิดา-มารดา ผู้ปกครอง หรือของผู้เรียนเอง
 Ped อัตราค่าเล่าเรียน (Educational price or School fee)
 Pr ราคาสินค้าที่เกี่ยวข้อง (Prices of related good)
 N จำนวนประชากร
 U รสนิยมหรือทัศนคติ (Taste or related good) ของประชากร
 Ar กิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง (Related activities) กับการศึกษา เช่น การขยายตัวของอุตสาหกรรมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งต้องการแรงงานฝีมือ
 O ปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น นโยบายการศึกษาของรัฐ กฎหมายกำหนดการศึกษาภาคบังคับ ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เป็นต้น

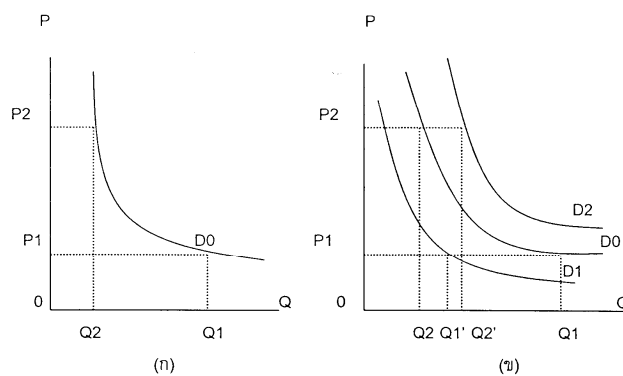
จากฟังก์ชัน ถ้าปัจจัยต่างๆ เปลี่ยนแปลงทีละตัวหรือพร้อมกัน จะทำให้อุปสงค์เปลี่ยนแปลง สามารถพิจารณา ดังนี้

1. ระดับรายได้ตามปกติ โดยให้ปัจจัยอื่น ๆ คงที่ ปริมาณการศึกษาที่ประชากรต้องการเข้ารับบริการในช่วงเวลาและสถานที่หนึ่งๆ ขึ้นอยู่กับระดับรายได้ ถ้าประชากรมีรายได้เพิ่มขึ้น เขาสามารถส่งบุตรหลานรวมทั้งตัวเองเข้ารับการศึกษามากขึ้น การเปลี่ยนแปลงนี้จะทำให้เส้นอุปสงค์ทางการศึกษาเลื่อนไปทางขวามือของเส้นเดิม แสดงว่า ณ ระดับอัตราค่าเล่าเรียนต่างๆ จะมีประชากรเข้ารับบริการมากขึ้นกว่าเดิม ก่อนจะมีรายได้เพิ่มขึ้น สมมติว่าระดับอุปสงค์ทางการศึกษาแทนด้วยเส้น Ded ที่ระดับอัตราค่าเล่าเรียน OP_1 ปริมาณการศึกษาที่ประชากรต้องการเข้ารับบริการเท่ากับ OQ_1 ภายหลังมีรายได้ที่สูงขึ้น เส้นอุปสงค์ Ded ที่อัตราค่าเล่าเรียน OP_1 ปริมาณที่ประชากรต้องการเข้ารับบริการเท่ากับ OQ_1 เพิ่มเป็น OQ_1' ที่อัตราค่าเล่าเรียน OP_2 เดิมปริมาณอุปสงค์เท่ากับ OQ_2 เพิ่มขึ้นเป็น OQ_2'

ภาพประกอบ 1 แสดงการเลื่อนตำแหน่งของเส้นอุปสงค์ทางการศึกษาอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงรายได้ของประชากร

2. อัตราค่าเล่าเรียน เป็นปัจจัยต่อการกำหนดอุปสงค์ทางการศึกษาในช่วงเวลาหนึ่งและสถานที่หนึ่งๆ ถ้าอัตราค่าเล่าเรียนสูงขึ้น ขณะที่ปัจจัยอื่นคงที่ อุปสงค์ทางการศึกษาจะลดลง ตรงข้ามถ้าอัตราค่าเล่าเรียนถูกลง อุปสงค์จะมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงแสดงได้จากการเลื่อนขึ้นหรือลงบนเส้นอุปสงค์เส้นเดิม ดังแสดงในรูปภาพที่ 2 (ก) โดยตำแหน่งของเส้นอุปสงค์ไม่เปลี่ยนแปลง ถ้ามีการคาดคะเน (Expectation) ว่าอนาคตอัตราค่าเล่าเรียนสูงขึ้น เมื่อถึงเวลาอัตราค่าเล่าเรียนสูงขึ้นจริง เขาอาจไม่สามารถส่งบุตรหลานรวมทั้งตัวเขาเข้ารับการศึกษาก็ได้ เนื่องจากรายได้จำกัด ตรงข้ามถ้ามีการคาดคะเนว่าในอนาคตอัตราค่าเล่าเรียนถูกลง ทำให้อุปสงค์ทางการศึกษาของประชากรในปัจจุบันลดลง ดังแสดงในรูปภาพที่ 2 (ข)

ภาพประกอบ 2 แสดงการเลื่อนตำแหน่งของเส้นอุปสงค์ทางการศึกษาอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงในอัตราค่าเล่าเรียน

3. ราคาสินค้าที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ สินค้าประกอบกัน (Complementary Goods) และสินค้าทดแทน (Substitute Goods) ที่นี้ขอกล่าวเฉพาะสินค้าประกอบกัน การเปลี่ยนแปลงในราคาสินค้าที่เกี่ยวข้องทำให้ระดับอุปสงค์ทางการศึกษาเปลี่ยนแปลงได้ เช่น ค่าหนังสือ อุปกรณ์การเรียนการสอนกับอัตราค่าเล่าเรียน มีราคาแพงขึ้นขณะที่ปัจจัยอื่นคงที่ อัตราค่าเล่าเรียน

เรียนที่สูงขึ้น อุปสงค์ทางการศึกษาก็จะลดลง ตรงข้ามถ้าหนังสือเรียน อุปกรณ์การเรียนการสอนมีราคาถูกลง อัตราค่าเล่าเรียนก็จะลดลง ระดับอุปสงค์ทางการศึกษาจะสูงขึ้น แสดงได้จากการเลื่อนตำแหน่งของเส้นอุปสงค์ไปทางขวาของเส้นเดิม

4. จำนวนประชากร เป็นตัวกำหนดระดับอุปสงค์ทางการศึกษาในช่วงเวลาและสถานที่หนึ่ง ๆ ถ้าประชากรมีจำนวนเพิ่มขึ้น เนื่องจากการอพยพโยกย้ายของประชากร จากแหล่งอื่นหรือสาเหตุใดก็ตาม ทำให้อุปสงค์ทางการศึกษาสูงขึ้น แสดงได้จากการเลื่อนตำแหน่งของเส้นอุปสงค์จากระดับเดิมขึ้นไปทางขวา ตรงข้ามถ้าประชากรลดลง อุปสงค์ทางการศึกษาจะลดลงตามตำแหน่งของเส้นอุปสงค์จะเลื่อนลงไปทางซ้าย

5. รสนิยมหรือทัศนคติของประชากร การเปลี่ยนแปลงรสนิยมหรือทัศนคติของประชากรเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์ทางการศึกษา ปกติรสนิยมหรือทัศนคติประชากรจะเปลี่ยนแปลงเมื่อวัยเปลี่ยน ฤดูกาลเปลี่ยน สถานภาพเปลี่ยน และเมื่อได้พบเห็นหรือทราบข้อเท็จจริงต่างๆ ด้วยตนเอง เช่น ถ้าประชากรหันมาสนใจวิทยาศาสตร์มากขึ้น เพราะว่าความรู้ที่ได้รับมีประโยชน์สามารถนำไปประยุกต์ในการผลิตสินค้าและบริการต่างๆ ตามความต้องการของตลาดได้ อุปสงค์ทางการศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์ก็จะเพิ่มขึ้น ตรงข้ามถ้าความสนใจในวิชาวิทยาศาสตร์ของประชากรเสื่อมลง ทำให้ระดับอุปสงค์สำหรับวิชาวิทยาศาสตร์ลดลงด้วย

6. กิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา การเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างหรือกิจกรรมบางประเภทโดยเฉพาะทางด้านเศรษฐกิจ เช่น การขยายตัวของอุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์ อุตสาหกรรมบริการโรงแรมและการท่องเที่ยว ฯลฯ มีผลให้อุปสงค์ทางการศึกษาเปลี่ยนแปลงไป เช่น เดิมประชานิยมเรียนวิชาสาขาวิชานิติศาสตร์ ต่อมาอุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์และไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ขยายตัวอย่างรวดเร็ว การเพิ่มขึ้นในอุปสงค์สำหรับแรงงานฝีมือและวิศวกรระดับสูงของอุตสาหกรรมเหล่านี้ย่อมทำให้อัตราค่าจ้างเงินเดือนของแรงงานกลุ่มดังกล่าวสูงขึ้น ถ้าอุตสาหกรรมบริการโรงแรมและการท่องเที่ยวขยายตัว อุปสงค์ทางการศึกษาสาขาโรงแรมและมัคคุเทศก์ก็จะเพิ่มขึ้นตาม เป็นต้น

7. ปัจจัยอื่นๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมา เช่น ยศถาบรรดาศักดิ์และรายได้หรือผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับในอนาคต การเปลี่ยนแปลงในนโยบายการศึกษาของรัฐ การออกกฎหมายกำหนดการศึกษาภาคบังคับ ความเชื่อของสังคม ขนบธรรมเนียมประเพณี การจัดสร้างหรือจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกทางการขนส่งและคมนาคม การจัดสวัสดิการและการรักษาความสงบปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน การรักษาไว้ซึ่งความเป็นธรรม สุขภาพอนามัยระยะเวลาและความยากง่ายในการเรียน ฯลฯ ก็มีผลทำให้อุปสงค์ทางการศึกษาเปลี่ยนแปลง เช่น ถ้ารัฐบาลมีนโยบายขยายระดับการศึกษาภาคบังคับจาก ป.7 เป็น ม.3 ผลก็จะทำให้อุปสงค์ทางการศึกษาเพิ่มขึ้นตาม เป็นต้น

สรุปได้ว่า อุปสงค์ทางการศึกษา เป็นการบริโภคสินค้าพิเศษที่เป็นการลงทุนแอบแฝง มีการได้รับผลตอบแทนด้านส่วนบุคคลและสังคม เช่น รายได้ที่เพิ่มขึ้น ความก้าวหน้า เพิ่มพูนความรู้

ความสามารถของตนเอง เพื่อพัฒนาตนเองให้มีศักยภาพมากขึ้น อุปสงค์ทางการศึกษาเป็นอุปสงค์ต่อเนื่อง (Derived Demand) เนื่องจากการเกิดอุปสงค์สำหรับประชากรที่มีคุณภาพก่อน แล้วจึงเกิดอุปสงค์ทางการศึกษาตามมา เมื่อผู้เรียนประสงค์ที่จะศึกษาเพื่อได้รับความรู้ แล้วจึงนำความรู้ไปใช้ประกอบการปฏิบัติงาน โดยที่อุปสงค์ดังกล่าวขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่นๆ ด้วย

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2526: 3-4) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชา ซึ่งเผยแพร่ในปี 2525 และ 2526 ดังนี้ สาขาที่มีการกวดวิชา มากที่สุดในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คือ สาขาวิทยาศาสตร์ ส่วนผู้ที่เข้ากวดวิชาในสัดส่วนที่สูงกว่าจะเป็นหญิงและผู้ที่ยกวดวิชานั้นจะเป็นผู้ที่มีผลการเรียนปานกลาง และผลการเรียนดี ผู้ที่มีผลการเรียนไม่ดีนั้นจะไม่กวดวิชา อายุของผู้กวดวิชาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจะอยู่ระหว่าง 17-19 ปี นับเป็นร้อยละ 95.30 ของผู้เรียนกวดวิชาทั้งหมด มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญระหว่างการกวดวิชา และโอกาสเข้าศึกษาต่อในสถาบันของรัฐ คือ ผู้ที่ยกวดวิชาแล้วสอบคัดเลือกได้จะมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นทุกปี จากร้อยละ 36.20 ในปี 2517 มาเป็นร้อยละ 42.90 ในปี 2520-2521 แสดงให้เห็นความนิยมเรียนกวดวิชาที่มีมากขึ้นและเมื่อผู้กวดวิชามีโอกาสสอบคัดเลือกผ่านเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยของรัฐได้มาก ก็ยิ่งทำให้ความต้องการที่จะกวดวิชาที่มากขึ้น

กองสถิติและวิเคราะห์การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2526: 2-5) ได้ศึกษาเรื่อง การกวดวิชากับการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและอุดมศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้น ม.4 ปีการศึกษา 2524 ในโรงเรียนที่มีความนิยมมากและโรงเรียนที่มีความนิยมปานกลาง และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2524 ในมหาวิทยาลัยปิดของรัฐ กับนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเปิดและเอกชน พบว่า การกวดวิชาเป็นตัวแปรสำคัญที่มีส่วนช่วยในการคัดเลือก ในด้านเพิ่มพูนประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียนในเรื่องการสอบคัดเลือกเพราะกระบวนการเรียนการสอนในโรงเรียนกวดวิชามุ่งเน้นในเรื่องการสอบคัดเลือกเป็นสำคัญ โดยสอนในลักษณะการนำเอาข้อสอบคัดเลือกเก่ามาเฉลย ทำให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับข้อสอบและลักษณะการออกข้อสอบคัดเลือก ขณะเดียวกันผู้เรียนที่มีฐานะยากจนประกอบอาชีพเกษตรและอยู่ห่างไกลส่วนใหญ่ไม่ได้รับการส่งเสริมให้เรียนกวดวิชา จึงทำให้เสียเปรียบในการสอบแข่งขันเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยปิด อีกทั้งระบบการสอบคัดเลือกที่เน้นการสอบเฉพาะบางสาขาวิชา เป็นการสนับสนุนการกวดวิชา

สมกมล ทองพันธ์ (2539: 39-42) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่” กล่าวไว้ว่า ทุกๆ ปัจจัยหลักทางการตลาดล้วนแต่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาของกลุ่ม

ตัวอย่างทั้งสิ้น โดยสามารถจัดลำดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจมากไปหาน้อย คือ วิชาที่เปิดสอน ราคา ทำเลที่ตั้ง สภาพห้องเรียนและอุปกรณ์ การส่งเสริมการขาย การโฆษณา อาจารย์ผู้สอน กำหนดเวลาเรียน ชื่อเสียงโรงเรียนและระยะเวลาของหลักสูตร ส่วนในด้านของการจัดการในแต่ละ ปัจจัยหลักทางการตลาด กล่าวคือ ด้านสินค้าและบริการ ได้แก่ วิชาที่เปิดสอน คือ ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ลักษณะการสอน เป็นการสอนในลักษณะของการสอนบทเรียนล่วงหน้า และการสอนในลักษณะของการทบทวนบทเรียน ผู้สอนควรเป็นผู้หญิงและอาจารย์ควรมาจากโรงเรียนที่บุตรหลานกำลังศึกษาอยู่ ระยะเวลาเรียน เรียนวันละ 1.30-2.00 ชั่วโมง ระยะเวลาของหลักสูตร ควรมีระยะเวลา 41-50 ชั่วโมงต่อหลักสูตร 31-40 ชั่วโมงต่อหลักสูตร 51-60 ชั่วโมงต่อหลักสูตรและ 21-30 ชั่วโมงต่อหลักสูตร ตามลำดับ มีผลต่อการตัดสินใจของกลุ่มตัวอย่าง ด้านราคา ได้แก่ การตั้งราคาต่ำกว่าโรงเรียนกวดวิชาอื่นๆ ระดับราคา ไม่เกิน 1,000 บาท/เดือน และ 1,000-1,500 บาท/เดือน จะมีผลต่อการตัดสินใจของกลุ่มตัวอย่าง ด้านสถานที่ ได้แก่ ทำเลที่ตั้ง มีที่จอดรถ สะดวก อยู่ใกล้โรงเรียนที่บุตรหลานศึกษาอยู่และอยู่ใกล้ที่ทำงานของผู้ปกครอง ห้องเรียนและอุปกรณ์ การเรียนการสอน ห้องเรียนปูพรม เก้าอี้บุนวมนุ่ม ห้องเรียนติดเครื่องฟอกอากาศ และห้องเรียนติดเครื่องปรับอากาศ จะมีผลต่อการตัดสินใจของกลุ่มตัวอย่าง ด้านการส่งเสริมการขาย ได้แก่ การโฆษณาผ่านทางวิทยุ ป้ายข้างถนน แผ่นพับ และการบอกต่อกัน เป็นต้น

ธวัชชัย บุญมี (2542: 92-93) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมปลาย: กรณีศึกษา เขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ และอำเภอใกล้เคียง การวิจัยครั้งนี้ได้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ และอำเภอใกล้เคียง จำนวน 386 คน พบว่า นักเรียนมัธยมเพศชายและเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยของความต้องการเรียนกวดวิชาไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 นั่นคือ เพศไม่มีอิทธิพลต่อความต้องการเรียนกวดวิชา นักเรียนที่เรียนอยู่ในระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความต้องการเรียนกวดวิชาแตกต่างกัน โดยนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความต้องการเรียนกวดวิชามากที่สุด รองลงมาคือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามลำดับ อาจเพราะนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรายวิชาที่ต้องการเรียนจึงต้องการเรียนกวดวิชาเพื่อความพร้อมสำหรับการเรียนในระดับต่อไป แผนการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนกวดวิชา นั่นคือ นักเรียนที่เรียนอยู่ในสายวิทย์และสายศิลป์ มีความต้องการเรียนกวดวิชาไม่แตกต่างกัน นักเรียนที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกันมีความต้องการเรียนกวดวิชาไม่แตกต่างกัน แต่นักเรียนที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 1.50 มีค่าเฉลี่ยความต้องการเรียนกวดวิชาต่ำกว่านักเรียนกลุ่มอื่น อาจเพราะว่า นักเรียนกลุ่มดังกล่าวคิดว่าระดับคะแนนสะสมของตนต่ำมากจนมองไม่เห็นความจำเป็นที่จะเรียนกวดวิชา นักเรียนที่ครอบครัวมีรายได้ต่างกันมีความต้องการเรียนกวดวิชาไม่แตกต่างกัน แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า นักเรียนที่ครอบครัวมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท จะมีค่าเฉลี่ยความ

ต้องการเรียนกวดวิชาสูงกว่านักเรียนในกลุ่มอื่น คิดเป็นร้อยละ 27.32 นักเรียนที่บิดา-มารดามีระดับการศึกษาต่างกันมีความต้องการเรียนกวดวิชาต่างกัน โดยนักเรียนที่บิดา - มารดาไม่ได้รับการศึกษามีความต้องการเรียนกวดวิชามากที่สุด รองลงมา คือ นักเรียนที่บิดา-มารดามีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และนักเรียนที่บิดา-มารดามีการศึกษาต่ำกว่าระดับประถมศึกษา นักเรียนมีความต้องการเรียนกวดวิชาอยู่ในระดับมาก โดยมีวัตถุประสงค์หลักของการเรียนกวดวิชา คือ เพื่อเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัย เพื่อเพิ่มความรู้ความเข้าใจในวิชาที่ต้องการเรียน ผู้ที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเรียนกวดวิชามากที่สุด คือ ตัวนักเรียนเอง ร้อยละ 80.41 รองลงมา คือ ผู้ปกครอง ร้อยละ 57.22 เพื่อน ร้อยละ 46.39 อาจารย์ ร้อยละ 23.20

ประภาภรณ์ เจริญกุล (2544: 107-108) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดอุปสงค์ที่มีต่อการเรียนกวดวิชาและความสำเร็จในการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา” พบว่า นักเรียนชายมีความน่าจะเป็นในการเรียนกวดวิชามากกว่านักเรียนหญิง นักเรียนที่มีผลการเรียนในระดับต่ำจะมีความน่าจะเป็นในการเรียนกวดวิชามากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนในระดับสูง นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีรายได้ระดับ 20,001-30,000 บาท มีความน่าจะเป็นในการเรียนกวดวิชามากกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า 20,001 บาท และนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้มากกว่า 30,000 บาท

จิตติมา อัจฉริยกุล (2544: 89-90) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ระดับชั้นของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ ระดับชั้นเรียนของนักเรียนไม่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการเรียนเฉลี่ยของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีระดับนัยสำคัญ 0.05 นั่นคือ ผลการเรียนเฉลี่ยของนักเรียนมีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชานักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยพบแนวโน้มว่านักเรียนที่มีผลการเรียนสูงจะตัดสินใจเรียนกวดวิชามากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ โดยผลการเรียนเฉลี่ยระหว่าง 3.00-4.00 จะตัดสินใจเรียนกวดวิชา ร้อยละ 75.80 รองลงมา คือ ผลการเรียนเฉลี่ยระหว่าง 2.01-3.00 ร้อยละ 42.30 และผลการเรียนเฉลี่ยระหว่าง 0.51-2.00 จะตัดสินใจเรียนกวดวิชา ร้อยละ 6.90 รายได้ต่อเดือนของครอบครัวของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเรียนกวดวิชา พบว่า นักเรียนมีรายได้ต่อเดือนในระดับสูงจะตัดสินใจเรียนกวดวิชามากกว่านักเรียนที่มีรายได้ต่อเดือนในระดับต่ำ นักเรียนที่บิดา-มารดามีระดับการศึกษาสูงจะตัดสินใจเรียนกวดวิชามากกว่านักเรียนที่มีบิดา-มารดา จบการศึกษาในระดับต่ำ คือ นักเรียนที่บิดามีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป กวดวิชามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.00 และนักเรียนที่มารดามีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป กวดวิชา

มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.80 ผู้ที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเรียนกวดวิชามากที่สุด คือ กลุ่มตัวอย่างตัดสินใจเรียนกวดวิชามากที่สุด ร้อยละ 64.70 รองลงมา คือ การได้รับการพูดคุยและชักชวนจากเพื่อน ร้อยละ 60.80 การได้รับข้อมูลข่าวสารของนักเรียนเอง ร้อยละ 59.60 และการได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ ร้อยละ 30.00

จิตกาญจน์นันท์ ชันติวงศ์ (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี" พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความต้องการเรียนกวดวิชา ร้อยละ 85.50 วิชาที่ต้องการเรียนกวดวิชามากที่สุดคือ คณิตศาสตร์ รูปแบบการสอนแบบเทคนิคลด ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านแผนการเรียนวิทย์-คณิต มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ด้านแหล่งข้อมูลการกวดวิชาที่นักเรียนได้รับจากอาจารย์ มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.10 ปัจจัยด้านความคาดหวังของนักเรียน เพื่อที่คะแนนเฉลี่ยสะสมเพิ่มขึ้น ปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชา มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชามากที่สุด คือ ชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา

ดร.ภาวิณี ศรีสุขวัฒนานันท์ ดร.นิคม ตั้งคะพิภพ และ ดร.แมนมาศ ลีลสัตยกุล (2532: 73-74) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการกวดวิชา การสละสิทธิ์ และการออกกลางคัน" ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในปีการศึกษา 2531 จำนวนผู้สมัครสอบ 89,979 คน มีผู้ผ่านการกวดวิชาทั้งสิ้น คิดเป็นร้อยละ 57.00 และผู้สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ ผ่านการกวดวิชาถึง ร้อยละ 67.00 เมื่อพิจารณาตามตัวแปรสถานภาพ พบว่า เพศหญิงกวดวิชามากกว่าเพศชาย นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้สูง กวดวิชา มากกว่านักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ โดยผู้ที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้มากกว่า 14,000 บาทขึ้นไป กวดวิชามากถึงร้อยละ 79.3 ในขณะที่ผู้ที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ น้อยกว่า 2,000 บาท กวดวิชา ร้อยละ 36.70 สาเหตุในการเรียนกวดวิชาที่สำคัญ คือ ต้องการเข้าใจวิชาที่ต้องสอบคัดเลือกให้ดียิ่งขึ้น ร้อยละ 51.60 เป็นการใช้เวลาว่างทบทวนวิชาที่เรียนมา ร้อยละ 46.60 อาจารย์สอนกวดวิชา มีเทคนิคในการสอนดี ร้อยละ 38.20 อาจารย์กวดวิชาแนะนำวิธีทำข้อสอบได้ดี ร้อยละ 23.80 ในด้านของประโยชน์จากการเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่เห็นว่า การเรียนกวดวิชา มีผลต่อโอกาสในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย

จุฬาลักษณ์ ธนะวัฒน์ (2543: 29-30) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "การศึกษากวดวิชาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครสวรรค์" พบว่า นักเรียนที่เรียนกวดวิชาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 70.64 เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 29.36 เหตุที่นักเรียนเพศหญิงกวดวิชา มากกว่านักเรียนเพศชาย อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนหญิงมีความวิตกกังวลมาก และเป็นผู้ที่สนใจเรียนมากกว่านักเรียนชาย ระดับชั้นที่เรียนกวดวิชามากที่สุด คือ มัธยมศึกษาปีที่

5 คิดเป็นร้อยละ 21.88 รองลงมา คือ มัธยมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 16.90 นักเรียนที่เรียนโปรแกรมวิทยาศาสตร์ เรียนกวดวิชามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.80 นักเรียนที่มีผลการเรียนค่อนข้างดี คะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับ 2.00–2.99 เรียนกวดวิชามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.80 สาเหตุที่เรียนกวดวิชาในด้านส่วนตัวของนักเรียน เพราะต้องการได้รับความรู้เพิ่มเติม ต้องการพัฒนาการเรียนรู้อื่นๆ และต้องการให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น ด้านเทคนิคและวิธีการสอน เพราะผู้สอนใช้เทคนิคและวิธีการสอนให้เข้าใจง่ายและด้านเนื้อหาวิชา เพราะมีเนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

ไพฑูริย์ สีนลารัตน์ (2544: 78-79) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การกวดวิชาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย” จากการศึกษาพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนกวดวิชาเป็นนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชาย นักเรียนที่เรียนกวดวิชาส่วนใหญ่เรียนแผนการเรียนวิทย์-คณิต นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสูงจะมีการกวดวิชามากกว่านักเรียนที่เกรดเฉลี่ยต่ำ โดยกลุ่มนักเรียนที่เกรดเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3.51–4.00 มีอัตราการเรียนกวดวิชามากที่สุด คือ ร้อยละ 79.20 นักเรียนที่เรียนกวดวิชาส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีฐานะปานกลาง เป็นนักเรียนจากโรงเรียนที่มีชื่อเสียง ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเรียนกวดวิชาอยู่ในช่วง 2,000-4,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 45.00 และ 4,001–6,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 21.00 ต่ำกว่า 2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 16.00 ช่วงเวลาที่นิยมเรียนส่วนใหญ่ คือ จันทร์-ศุกร์ หลังเลิกเรียน เวลา 17.00 น.–19.00 น. จุดมุ่งหมายในการกวดวิชา พบว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนกวดวิชา ส่วนใหญ่จะเรียนเพื่อช่วยให้ผลการเรียนดีขึ้น เพื่อเตรียมการสอบเข้าศึกษาต่อ และเพื่อเรียนล่วงหน้าก่อนเรียนในชั้นเรียนปกติ

ปริญญา แก้วไทรนันท์ (2545: 75-76) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลต่อการเรียนกวดวิชา: ศึกษากรณีโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร” พบว่า นักเรียนหญิงเรียนกวดวิชามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.50 นักเรียนที่เรียนกวดวิชาส่วนมากมาจากครอบครัวที่มีฐานะดี เพราะผู้ปกครองที่มีฐานะดียอมไม่มีปัญหาในด้านค่าใช้จ่ายต่างๆ ในการเรียนกวดวิชา ซึ่งค่อนข้างสูงพอสมควร จึงส่งบุตรหลานของตนเรียนกวดวิชาได้ ในขณะที่ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีรายได้น้อยคงไม่สามารถให้บุตรหลานของตนเรียนกวดวิชาได้ นักเรียนที่เรียนกวดวิชามาจากครอบครัวที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาที่สูง อาจเป็นเพราะผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาที่ยุ่ยมถึงเห็นถึงความสำคัญของการศึกษาจึงส่งเสริมให้บุตรหลานมีการศึกษาที่ดีด้วย เหตุผลในการเรียนกวดวิชา ร้อยละ 59.50 เพื่อเป็นการเตรียมตัวในการสอบเอ็นทรานซ์ รองลงมา เพื่อเป็นการทบทวนเนื้อหาวิชาที่เรียนจากการเรียนปกติ เพื่อต้องการรู้เทคนิคการจำ การคำนวณและการทำข้อสอบ ทบทวนเนื้อหาวิชาที่เรียนแล้วจากการเรียนปกติ ทำให้ได้รับความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากที่เรียนปกติ ผู้ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชามากที่สุด คือ ตัวนักเรียนเอง ร้อยละ 81.00 เพราะ

นักเรียนกลุ่มตัวอย่างเป็นวัยรุ่น บิดา มารดาหรือผู้ปกครองคงไม่สามารถบังคับนักเรียนให้เรียนกวดวิชาได้ รองลงมา คือ กลุ่มเพื่อน ร้อยละ 43.50 และพ่อ แม่ ผู้ปกครอง ร้อยละ 9.00

ชิตชนก เชิงเชาว์ สุวิมล เขี้ยวแก้ว และเจริญพร แก้วละเอียด (2544: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ค่านิยมที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย” พบว่า ค่านิยมที่มีผลต่อการเรียนกวดวิชาเกิดจากความเชื่อว่ามีการสอนเทคนิคคิดลัดในโรงเรียนกวดวิชา มีวิธีการสอน โดยการเชื่อมโยงเนื้อหาบทเรียน จุดมุ่งหมายการสอนที่ต่างกันระหว่างโรงเรียนกวดวิชา และโรงเรียนมัธยมศึกษา อาจารย์มหาวิทยาลัยมีคุณภาพการสอนดี ข้อสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยไม่กระจายเนื้อหาบทเรียน การกวดวิชาถือว่าการลงทุนทางการศึกษาอย่างหนึ่ง นักเรียนที่เรียนกวดวิชาส่วนใหญ่เรียนตามเพื่อน เมื่อเห็นเพื่อนร่วมชั้นเรียนกวดวิชาต่างก็หันมาเรียนให้ความสนใจกับการเรียนกวดวิชาจึงเกิดการคล้อยตาม อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนส่งผลโดยตรงต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จากการพูดคุยและมีปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนหรือรุ่นพี่ที่เคยเรียนกวดวิชามาก่อนและประสบความสำเร็จในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ทำให้ตนเองตัดสินใจเรียนกวดวิชาตามกลุ่มเพื่อน แต่การเรียนกวดวิชาของนักเรียนจะเกิดขึ้นไม่ได้ หากไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองหรือญาติ ถึงแม้ว่าการตัดสินใจเรียนกวดวิชาเป็นความต้องการของตัวผู้เรียนเอง หากพิจารณาอย่างเป็นระบบ พบว่า อิทธิพลจากผู้ปกครอง ญาติ เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดปรากฏการณ์การเรียนกวดวิชาขึ้นได้

สุกัญญา เกษศิลป์ (2542 : 57) ได้สำรวจ “ทัศนคติเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ตามระบบปัจจุบันและระบบเดิม” ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มาจาก การสอบคัดเลือกระบบเดิมและระบบปัจจุบันให้ความสำคัญกับการเรียนกวดวิชา มาก คิดเป็นร้อยละ 78.70 วิชาที่นิยมเรียนมากที่สุด คือ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ ภาษาอังกฤษ เคมี ภาษาไทย สังคมศึกษา ชีววิทยา ตามลำดับ เหตุผลที่เรียนกวดวิชาของนักศึกษา เพื่อเตรียมตัวสอบเอ็นทรานซ์และการทบทวนความรู้ บุคคลที่มีส่วนช่วยและสนับสนุนในการสอบ พบว่า ครอบครัวและเพื่อนมีส่วนช่วยมากที่สุด รองลงมา คือ ครู โดยครอบครัวมีส่วนช่วยสนับสนุนมากในด้านค่าใช้จ่าย การให้กำลังใจ การดูแลเรื่องสุขภาพ รองลงมาเป็นเรื่อง การเรียนพิเศษ

พวงรัตน์ คงอักษร (2542: 46-49) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร” พบว่า เพศชายเรียนกวดวิชามากกว่าเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 55.80 ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่เรียนสายศิลป์-คำนวณ คิดเป็นร้อยละ 33.90 เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 33.90 มีผลการเรียนอยู่ในช่วง 3.01-4.00 คิดเป็นร้อยละ 50.00 คะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 3.01-4.00 คิดเป็นร้อยละ 44.40 บิดาจบการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 37.00 ประกอบอาชีพนัก

ธุรกิจ/เจ้าของกิจการ คิดเป็นร้อยละ 29.60 มารดาจบการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 37.30 ประกอบอาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 23.90 รายได้ของบิดา อยู่ในช่วง 20,001–30,000 บาท ร้อยละ 31.30 รายได้ของมารดา อยู่ในช่วง 10,001–20,000 บาท ร้อยละ 27.90 รายได้รวม มากกว่า 40,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 43.90

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

- การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- การเก็บรวบรวมข้อมูล
- การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนกวดวิชา บริเวณสยามสแควร์

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนกวดวิชา บริเวณสยามสแควร์ จำนวน 100 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental selection)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ลักษณะปลายปิดและปลายเปิด แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่รวบรวมข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจครอบครัว การศึกษาของบิดา อาชีพของบิดา การศึกษาของมารดา อาชีพของมารดา ซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการเรียนกวดวิชา ได้แก่ สาเหตุที่เรียนกวดวิชา วิชาที่เรียนกวดวิชา ลักษณะของการเรียนกวดวิชา ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา วันที่เรียนกวดวิชา ระยะเวลาในการกวดวิชา จำนวนครั้งที่เรียน ซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิดและปลายปิด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษา เอกสาร บทความ งานวิจัย และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อนำมาเป็นกรอบในการสร้างแบบสอบถาม
2. สร้างแบบสอบถามให้มีเนื้อหาครอบคลุมจุดมุ่งหมายและตัวแปรที่ต้องการศึกษา
3. นำแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและครอบคลุมด้านเนื้อหาที่ต้องการจะวัดในแต่ละข้อ
4. ปรับปรุงแก้ไขตามที่ได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ
5. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Pre-test or Tryout) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนกวดวิชา บริเวณสะพานควาย จำนวน 30 ชุด
6. นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองไปทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.95
7. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามครั้งสุดท้ายภายใต้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ
8. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปเก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ทำการรวบรวมข้อมูลโดยการใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากวิธีการ สุ่มแบบบังเอิญ (Accidental selection) และข้อมูลดังกล่าวมาทำการประมวลผล โดยที่ผู้วิจัยได้ทำการสร้างแบบสอบถามตามขั้นตอนที่วางไว้และนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้วไปเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 ชุด โดยผู้วิจัยไปเก็บข้อมูลเอง

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบแบบสอบถามว่ามีความถูกต้องครบถ้วน
2. นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาแปลงค่า แล้วบันทึกในตารางบันทึกข้อมูล (Coding Table)
3. นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยหาค่าทางสถิติต่าง ๆ ได้แก่
 - 3.1 ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ยเลขคณิต
 - 3.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อวัดการกระจายของข้อมูล

3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม โดยใช้วิเคราะห์การถดถอย
เชิงซ้อน t – statistic F – statistic และ R^2

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็นประเภทต่างๆ ดังนี้

4.1 สถิติพรรณนา หรือ สถิติภาคบรรยาย (Descriptive Statistics) เป็นการอธิบายให้เห็นคุณลักษณะต่างๆ ของตัวแปรอิสระ

ร้อยละ (Percentage) ใช้สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นว่าในแต่ละข้อนั้นมีจำนวนมากน้อยเพียงใด เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{ค่าความถี่ของรายการนั้น}}{\text{ค่าความถี่ของรายการทั้งหมด}} \times 100$$

ค่าเฉลี่ยเลขคณิตหรือมัธยฐานเลขคณิต (Arithmetic Mean) (ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2536: 59)

$$\bar{X} = \frac{\sum x_i}{n}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum x_i$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) เพื่อใช้อธิบายผลของข้อมูล ถ้าค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่ายิ่งมาก แสดงว่าข้อมูลชุดนั้นมีการกระจายมากหรือข้อมูลชุดนั้นมีความแตกต่างกันมาก คำนวณจากสูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของข้อมูลแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum x)^2$	แทน	ผลรวมของข้อมูลทั้งหมดยกกำลังสอง
	n	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

4.2 การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงซ้อน (multiple regression analysis) เป็นการศึกษาเพื่อทราบถึงปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การเรียนกวดวิชา โดยได้กำหนดแบบจำลอง ดังนี้

$$Y_i = a + b_1X_{1i} + b_2X_{2i} + \dots + b_nX_{ni} + u_i$$

รูปแบบฟังก์ชันที่ใช้ในการแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรตามและตัวแปรอิสระที่สามารถหาฟังก์ชันปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การเรียนกวดวิชา ได้ดังนี้

$$Y_i = a + b_1SEX_i + b_2EDU_i + b_3GRADE_i + b_4INCOME_i + b_5EDUF_i + b_6CARF_i + b_7EDUM_i + b_8CARM_i + b_9EXP_i + u_i$$

เมื่อ	Y_i	แทน	ฟังก์ชันของปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การเรียนกวดวิชา
	a	แทน	ค่าคงที่ (Constant)
	$b_1, b_2, b_3, \dots, b_9$	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระ
	SEX_i	แทน	เพศ
		=	0 เพศชาย ของตัวอย่างที่ i
		=	1 เพศหญิง ของตัวอย่างที่ i
	EDU_i	แทน	จำนวนปีที่ศึกษาของนักเรียน (ปี)
	$GRADE_i$	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
	$INCOME_i$	แทน	รายได้ของครอบครัว (บาท)
	$EDUF_i$	แทน	จำนวนปีที่ศึกษาของบิดา (ปี)
	$EDUM_i$	แทน	จำนวนปีที่ศึกษาของมารดา (ปี)
	$CARF_i$	แทน	อาชีพของบิดา
		=	0 อาชีพอื่นๆ ของตัวอย่างที่ i
		=	1 ข้าราชการ พนักงานของรัฐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ของตัวอย่างที่ i

$CARM_i$	แทน	อาชีพของมารดา
=	0	อาชีพอื่นๆ ของตัวอย่างที่ i
=	1	ข้าราชการ พนักงานของรัฐ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ ของตัวอย่างที่ i
EXP_i	แทน	ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา (บาท)
u_i	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อน (Error Term)

ค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกำหนด (Coefficient of Determination: R^2) หมายถึง ค่าที่แสดงถึงความสามารถหรืออิทธิพลที่ตัวแปรอิสระจะสามารถกำหนดตัวแปรตาม สูตรที่ใช้ในการคำนวณ คือ

$$R^2 = \frac{(\sum XY - N\bar{X}\bar{Y})^2}{(\sum X^2 - N\bar{X}^2)(\sum Y^2 - N\bar{Y}^2)}$$

หรือ

$$R^2 = \frac{(N\sum XY - (\sum X)(\sum Y))^2}{(N\sum X^2 - (N\bar{X})^2)(N\sum Y^2 - (N\bar{Y})^2)}$$

เมื่อ

R^2 แทน สัมประสิทธิ์ของการตัดสินใจ มีค่าระหว่าง 0 ถึง 1

ค่าสถิติ t (t - statistic) เป็นค่าที่ใช้ในการทดสอบความน่าเชื่อถือ หรือความมีนัยสำคัญของค่าพารามิเตอร์ โดยใช้ขั้นตอนการทดสอบสมมุติฐาน สูตรที่ใช้ในการคำนวณ คือ

$$t = \frac{b}{S_b}$$

เมื่อ

b แทน ค่าโดยประมาณของ β_1

S_b แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ b

SEE แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์

ค่าสถิติ F (F-statistic) เป็นค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบความน่าเชื่อถือโดยรวมของค่าพารามิเตอร์ที่ได้จากตัวแปรอิสระของสมการถดถอย สูตรที่ใช้ในการคำนวณ คือ

$$F = \frac{MSB}{MSW}$$

โดยที่

MSB แทน ค่าเฉลี่ยความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม

MSW แทน ค่าเฉลี่ยความแปรปรวนภายในกลุ่ม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้จะเป็นการแสดงผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล โดยจะมีเนื้อหา ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูล
2. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ย่านสยามสแควร์ โดยแบ่งเนื้อหาในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์สภาพความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

2. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

Y_i	แทน	ฟังก์ชันของปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การเรียนกวดวิชา
a	แทน	ค่าคงที่
$b_1, b_2, b_3, \dots, b_9$	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระ
SEX_i	แทน	เพศ
EDU_i	แทน	ระดับการศึกษา
$GRADE_i$	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
$INCOME_i$	แทน	รายได้ของครอบครัว
$EDUF_i$	แทน	การศึกษาของบิดา
$CARF_i$	แทน	อาชีพของบิดา
$EDUM_i$	แทน	การศึกษาของมารดา
$CARM_i$	แทน	อาชีพของมารดา

EXP_i	แทน	ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา
S.E.	แทน	ค่าประมาณของค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error) ของสัมประสิทธิ์การถดถอยสำหรับแต่ละตัวแปร
t	แทน	ค่าทางสถิติ t
F	แทน	ค่าทางสถิติ F
P-value	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติ t และ F
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
***	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ผลสรุปดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

จากการสำรวจข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนกวดวิชาย่านสยามสแควร์ จำนวน 100 คน ได้ผลดังตาราง 4 ตาราง 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	30	30.00
หญิง	70	70.00
รวม	100	100.00
2. ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาปีที่ 4	9	9.00
มัธยมศึกษาปีที่ 5	40	40.00
มัธยมศึกษาปีที่ 6	51	51.00
รวม	100	100.00

ตาราง 4 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
น้อยกว่า 2.00	0	0.00
2.00 – 2.50	2	2.00
2.51 – 3.00	5	5.00
3.01 – 3.50	18	18.00
3.51 – 4.00	75	75.00
รวม	100	100.00

ตาราง 4 แสดงข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับเพศ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

เพศ นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 70 คน (คิดเป็นร้อยละ 70.00) และเพศชาย จำนวน 30 คน (คิดเป็นร้อยละ 30.00)

ระดับการศึกษา นักเรียนส่วนใหญ่เรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 51 คน (คิดเป็นร้อยละ 51.00) รองลงมาเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 40 คน (คิดเป็นร้อยละ 40.00) และเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 9 คน (คิดเป็นร้อยละ 9.00)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 3.51–4.00 มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 75 คน (คิดเป็นร้อยละ 75.00) รองลงมา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 3.01–3.50 จำนวน 18 คน (คิดเป็นร้อยละ 18.00) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 2.51–3.00 จำนวน 5 คน (คิดเป็นร้อยละ 5.00) และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 2.00–2.50 จำนวน 2 คน (คิดเป็นร้อยละ 2.00) ตามลำดับ ส่วนนักเรียนที่ได้เกรดเฉลี่ย น้อยกว่า 2.00 ไม่มีนักเรียนที่เรียนกวดวิชาเลย

ตาราง 5 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม

ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. รายได้ของครอบครัว		
น้อยกว่า 10,000 บาท	0	0.00
10,001 - 30,000 บาท	2	2.00
30,001 - 60,000 บาท	5	5.00
60,001 - 90,000 บาท	18	18.00
มากกว่า 90,000 บาท	75	75.00
รวม	100	100.00
2. การศึกษาของบิดา		
ต่ำกว่าระดับประถมศึกษาหรือระดับประถมศึกษา	4	4.00
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	7	7.00
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	15	15.00
ระดับปริญญาตรี	51	51.00
สูงกว่าระดับปริญญาตรี	23	23.00
รวม	100	100.00
5. อาชีพของบิดา		
ข้าราชการ พนักงานของรัฐ	44	44.00
พนักงานรัฐวิสาหกิจ		
พนักงานบริษัทเอกชน	9	9.00
ค้าขาย เจ้าของกิจการ / ธุรกิจ	38	38.00
เกษตรกรรวม	5	5.00
อื่น ๆ (รับจ้าง)	4	4.00
รวม	100	100.00

ตาราง 5 (ต่อ)

ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4. การศึกษาของมารดา		
ต่ำกว่าระดับประถมศึกษาหรือระดับประถมศึกษา	8	8.00
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	8	8.00
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	12	12.00
ระดับปริญญาตรี	59	59.00
สูงกว่าระดับปริญญาตรี	13	13.00
รวม	100	100.00
5. อาชีพของมารดา		
ข้าราชการ พนักงานของรัฐ	28	28.00
พนักงานรัฐวิสาหกิจ		
พนักงานบริษัทเอกชน	9	9.00
ค้าขาย เจ้าของกิจการ / ธุรกิจ	40	40.00
เกษตรกรรม	3	3.00
อื่น ๆ (รับจ้าง,แม่บ้าน)	20	20.00
รวม	100	100.00

ตาราง 5 แสดงข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับ รายได้ของครอบครัว การศึกษาของบิดา อาชีพของบิดา การศึกษาของมารดา อาชีพของมารดา ดังนี้

รายได้ของครอบครัว รายได้ของครอบครัวส่วนใหญ่ มีรายได้มากกว่า 90,000 บาท จำนวน 75 คน (คิดเป็นร้อยละ 75.00) รองลงมา มีรายได้ 60,001-90,000 บาท จำนวน 18 คน (คิดเป็นร้อยละ 18.00) รายได้ 30,001-60,000 บาท จำนวน 5 คน (คิดเป็นร้อยละ 5.00) รายได้ 10,001-30,000 บาท จำนวน 2 คน (คิดเป็นร้อยละ 2.00) ตามลำดับ และรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ไม่มีนักเรียนที่เรียนกวดวิชาเลย

การศึกษาของบิดา บิดาส่วนใหญ่ จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 51 คน (คิดเป็นร้อยละ 51.00) บิดาที่จบการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี จำนวน 23 คน (คิดเป็นร้อยละ 23.00)

บิดาที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 15 คน (คิดเป็นร้อยละ 15.00) บิดาที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 7 คน (คิดเป็นร้อยละ 7.00) และบิดาที่จบการศึกษาระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่าระดับประถมศึกษา จำนวน 4 คน (คิดเป็นร้อยละ 4.00) ตามลำดับ

อาชีพของบิดา ส่วนใหญ่บิดาประกอบอาชีพข้าราชการ พนักงานของรัฐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 44 คน (คิดเป็นร้อยละ 44.00) รองลงมาบิดาประกอบอาชีพค้าขาย เจ้าของกิจการ / ธุรกิจ จำนวน 38 คน (คิดเป็นร้อยละ 38.00) บิดาประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 9 คน (คิดเป็นร้อยละ 9.00) บิดาประกอบอาชีพเกษตรกรรวม จำนวน 5 คน (คิดเป็นร้อยละ 5.00) บิดาประกอบอาชีพอื่น ๆ (รับจ้าง) จำนวน 4 คน (คิดเป็นร้อยละ 4.00) ตามลำดับ

การศึกษาของมารดา มารดาส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 59 คน (คิดเป็นร้อยละ 59.00) มารดาที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 13 คน (คิดเป็นร้อยละ 13.00) มารดาที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 12 คน (คิดเป็นร้อยละ 12.00) ตามลำดับ มารดาที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมารดาที่จบการศึกษาระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่าระดับประถมศึกษา มีจำนวนเท่ากัน คือ 8 คน (คิดเป็นร้อยละ 8.00)

อาชีพของมารดา ส่วนใหญ่มารดาประกอบอาชีพค้าขาย เจ้าของกิจการ / ธุรกิจเป็นส่วนใหญ่ จำนวน 40 คน (คิดเป็นร้อยละ 40.00) มารดาประกอบอาชีพข้าราชการ พนักงานของรัฐ พนักงานรัฐวิสาหกิจจำนวน 28 คน (คิดเป็นร้อยละ 28.00) อาชีพอื่น ๆ (รับจ้าง, แม่บ้าน) จำนวน 20 คน (คิดเป็นร้อยละ 20.00) มารดาประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 9 คน (คิดเป็นร้อยละ 9.00) มารดาประกอบอาชีพเกษตรกรรวม จำนวน 3 คน (คิดเป็นร้อยละ 3.00) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์สภาพความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

จากการสำรวจข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนกวดวิชาบริเวณสยามสแควร์ จำนวน 100 คน (สามารถตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ) ซึ่งพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการเรียนกวดวิชามากน้อยเพียงใด สาเหตุที่ต้องการเรียนกวดวิชา ต้องการเรียนกวดวิชาในวิชาใดบ้าง จำนวนเท่าใด ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา วันที่เรียนกวดวิชา ระยะเวลาที่เรียนกวดวิชา และรูปแบบการสอนกวดวิชาที่ต้องการเป็นอย่างไร ได้ผลดังตาราง 6-8

ตาราง 6 ข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุที่เรียนกวดวิชา วิชาที่เรียนกวดวิชา ลักษณะการเรียนกวดวิชา วันที่เรียนกวดวิชา

	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. สาเหตุที่เรียนกวดวิชา		
ชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา	13	5.60
คิดว่าทำให้สอบคัดเลือกได้	62	26.72
ช่วยเสริมการเรียนรู้ที่โรงเรียนปกติ	82	35.34
ผู้ปกครองให้เรียน	11	4.74
เรียนตามเพื่อน	5	2.15
เรียนที่โรงเรียนไม่เข้าใจ	57	24.57
อื่น ๆ (อยากเรียน, แข่งกับผู้อื่น)	2	1.24
รวม	232	100.00
2. วิชาที่เรียนกวดวิชา		
คณิตศาสตร์	66	22.92
ภาษาอังกฤษ	36	12.50
เคมี	84	29.17
ชีววิทยา	49	17.01
ฟิสิกส์	38	13.19
ภาษาไทย	3	1.04
กฎหมาย	1	0.35
Gat	4	1.39
สังคมศึกษา	1	0.35
พื้นฐานวิศวะ	2	0.69
ภาษาฝรั่งเศส	2	0.69
ภาษาญี่ปุ่น	1	0.35
วิทยาศาสตร์	1	0.35
รวม	288	100.00

ตาราง 6 (ต่อ)

	จำนวน(คน)	ร้อยละ
3. รูปแบบของการเรียนกวดวิชา		
สอนสด	29	10.07
VDO	254	88.19
Self	2	0.69
Computer	3	1.04
รวม	288	100.00
4. วันที่เรียนกวดวิชา		
ทุกวัน	183	0.52
จันทร์ - เสาร์	81	0.23
จันทร์ - ศุกร์	3	0.01
ศุกร์ - อาทิตย์	3	0.01
อังคาร พุธ	1	0.00
พฤหัสบดี เสาร์	1	0.00
อังคาร	3	0.01
พฤหัสบดี	1	0.00
เสาร์ อาทิตย์	12	0.03
รวม	351	100.00

ตาราง 6 แสดงข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับสาเหตุที่เรียนกวดวิชา วิชาที่เรียนกวดวิชา รูปแบบการเรียนกวดวิชา วันที่เรียนกวดวิชา ดังนี้

สาเหตุที่เรียนกวดวิชา ส่วนใหญ่นักเรียนคิดว่าช่วยเสริมการเรียนที่โรงเรียนปกติ จำนวน 82 คน (คิดเป็นร้อยละ 35.34) รองลงมาคิดว่าทำให้สอบคัดเลือกได้ จำนวน 62 คน (คิดเป็นร้อยละ 26.72) เรียนที่โรงเรียนไม่เข้าใจ จำนวน 57 คน (คิดเป็นร้อยละ 24.57) ชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา จำนวน 13 คน (คิดเป็นร้อยละ 5.60) ผู้ปกครองให้เรียน จำนวน 11 คน (คิดเป็นร้อยละ 4.74) เรียนตามเพื่อน จำนวน 5 คน (คิดเป็นร้อยละ 2.15) อื่น ๆ (อยากเรียน, แข่งกับผู้อื่น) จำนวน 2 คน (คิดเป็นร้อยละ 1.24) ตามลำดับ

วิชาที่เรียนกวดวิชา ส่วนใหญ่นักเรียนเลือกเรียนวิชาเคมี จำนวน 84 คน (คิดเป็นร้อยละ 29.17) รองลงมา เลือกเรียนวิชาคณิตศาสตร์ จำนวน 66 คน (คิดเป็นร้อยละ 22.92) เลือกเรียนวิชาชีววิทยา จำนวน 49 คน (คิดเป็นร้อยละ 17.01) ตามลำดับ

รูปแบบการเรียนกวดวิชา นักเรียนส่วนใหญ่เลือกเรียนกับ VDO จำนวน 254 คน (คิดเป็นร้อยละ 88.19) เลือกสอนสด จำนวน 29 คน (คิดเป็นร้อยละ 10.07) เลือกเรียน Online กับ Computer จำนวน 3 คน (คิดเป็นร้อยละ 1.04) เลือกเรียนกับ Self (การเรียนกับคอมพิวเตอร์โดยสามารถเลือกครั้งที่เรียนได้และสามารถย้อนกลับไปทบทวนได้) จำนวน 2 คน (คิดเป็นร้อยละ 0.69) ตามลำดับ

วันที่เรียนกวดวิชา นักเรียนส่วนใหญ่เรียนกวดวิชาทุกวัน จำนวน 183 คน (คิดเป็นร้อยละ 0.52) เรียนจันทร์ – เสาร์ จำนวน 81 คน (คิดเป็นร้อยละ 0.23) เรียนเสาร์ อาทิตย์ จำนวน 12 คน (คิดเป็นร้อยละ 0.03) ตามลำดับ

ตาราง 7 ข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่าย ระยะเวลา และจำนวนครั้งที่เรียนกวดวิชา

วิชาที่เรียนกวด วิชา	ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา (บาท:คอร์ส)		ระยะเวลาในการ เรียนกวดวิชา (เฉลี่ย) (ชั่วโมง: ครั้ง)	จำนวนครั้งที่เรียน ครั้งต่อคอร์ส (เฉลี่ย)
	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)		
คณิตศาสตร์	4,357.58	1,505.18	2.75	45.85
ภาษาอังกฤษ	3,222.22	812.79	2.56	21.14
เคมี	4,342.86	1,195.00	2.84	41.42
ชีววิทยา	4,536.73	1,254.28	4.02	33.78
ฟิสิกส์	4,250.00	1,151.20	2.86	35.84
ภาษาไทย	3,800.00	1,300.00	3.77	40.33
กฎหมาย	4,000.00	-	2.00	15.00
Gat เชื่อมโยง	2,450.00	300.00	2.58	18.00
สังคมศึกษา	2,300.00	-	4.00	14.00
พื้นฐานวิศวะ	4,050.00	636.40	3.65	15.00
ภาษาฝรั่งเศส	4,250.00	353.55	1.30	25.00
ภาษาญี่ปุ่น	4,500.00	-	3.00	24.00
วิทยาศาสตร์	2,800.00	-	2.00	20.00

ตาราง 7 แสดงข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับ ค่าใช้จ่าย ระยะเวลา และจำนวนครั้งที่เรียนนวดวิชา ดังนี้

ค่าใช้จ่ายในการเรียนนวดวิชา วิชาชีววิทยามีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยมากที่สุด คือ 4,536.73 บาท รองลงมาคือวิชาภาษาญี่ปุ่น มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ย คือ 4,500.00 บาท วิชาคณิตศาสตร์ มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ย คือ 4,357.58 บาท ตามลำดับ

จากการพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าใช้จ่ายในการเรียนนวดวิชา พบว่า วิชาคณิตศาสตร์มีส่วนเบี่ยงเบนมากที่สุด คือ 1,505.18 รองลงมาคือวิชาภาษาไทย คือ 1,300.00 วิชาชีววิทยา คือ 1,254.28 ตามลำดับ ซึ่งแสดงว่า วิชาคณิตศาสตร์มีราคาแตกต่างกว่าราคาเฉลี่ยมากที่สุด วิชาภาษาไทยมีราคาแตกต่างกว่าราคาเฉลี่ยรองลงมาจากวิชาคณิตศาสตร์ ตามลำดับ

ระยะเวลาในการเรียนนวดวิชาต่อครั้ง วิชาชีววิทยาเรียนใช้ระยะเวลาเรียนมากที่สุด เฉลี่ย 4.02 วิชาสังคมศึกษาเรียนเฉลี่ย 4.00 วิชาภาษาไทยเรียนเฉลี่ย 3.77 ตามลำดับ

จำนวนครั้งที่เรียนนวดวิชา พบว่า คณิตศาสตร์มีจำนวนครั้งที่เรียนมากที่สุด เฉลี่ย 45.85 รองลงมาคือวิชาเคมี เฉลี่ย 41.42 วิชาภาษาไทย เฉลี่ย 40.33

ตาราง 8 ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนนวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย บริเวณสยามสแควร์ จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ของครอบครัว การศึกษาของบิดา การศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดาต่อจำนวนคอร์สที่เรียนนวดวิชา

ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนนวด	วิชา	จำนวนคอร์ส : คน					รวม
		1 คอร์ส	2 คอร์ส	3 คอร์ส	4 คอร์ส	5 คอร์ส	
1. เพศ							
	ชาย	3	11	11	4	1	30
	หญิง	6	16	25	19	4	70
	รวม	9	27	36	23	5	100
2. ระดับการศึกษา							
	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	1	4	3	1	0	9
	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	2	11	10	14	3	40
	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	6	12	23	8	2	51
	รวม	9	27	36	23	5	100

ตาราง 8 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนกวด วิชา	จำนวนคอร์ส : คน					รวม
	1 คอร์ส	2 คอร์ส	3 คอร์ส	4 คอร์ส	5 คอร์ส	
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน						
น้อยกว่า 2.00	0	0	0	0	0	0
2.00-2.50	0	2	0	0	0	2
2.51-3.00	0	3	1	1	0	5
3.01-3.50	4	1	8	4	1	18
3.51-4.00	5	21	27	18	4	75
รวม	9	27	26	23	5	100
4. รายได้ของครอบครัว						
น้อยกว่า 10,000 บาท	3	11	13	5	1	33
10,001-30,000 บาท	3	7	7	10	2	29
30,001-60,000 บาท	3	4	10	3	1	21
มากกว่า 90,000 บาท	0	5	6	5	1	17
รวม	9	27	36	23	5	100
5. การศึกษาของบิดา						
ต่ำกว่าระดับประถมศึกษาหรือ ระดับประถมศึกษา	1	0	1	2	0	4
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	1	3	2	1	0	7
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	1	7	5	2	0	15
ระดับปริญญาตรี	4	8	22	14	3	51
สูงกว่าระดับปริญญาตรี	2	9	6	4	2	23
รวม	9	27	36	23	5	100

ตาราง 8 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนกวด วิชา	จำนวนคอร์ส : คน					รวม
	1 คอร์ส	2 คอร์ส	3 คอร์ส	4 คอร์ส	5 คอร์ส	
6. อาชีพของบิดา						
ข้าราชการ พนักงานของรัฐ	4	12	18	8	2	44
พนักงานรัฐวิสาหกิจ						
พนักงานบริษัทเอกชน	0	1	2	6	0	9
ค้าขาย เจ้าของกิจการ / ธุรกิจ	3	10	14	8	3	38
เกษตรกรรวม	1	2	1	1	0	5
อื่น ๆ (รับจ้าง)	1	2	1	0	0	4
รวม	9	27	36	23	5	100
7. การศึกษาของมารดา						
ต่ำกว่าระดับประถมศึกษาหรือ ระดับประถมศึกษา	3	2	2	1	0	8
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	1	3	2	1	1	8
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	1	5	4	2	0	12
ระดับปริญญาตรี	2	15	23	16	3	59
สูงกว่าระดับปริญญาตรี	2	2	5	3	1	13
รวม	9	27	36	23	5	100
8. อาชีพของมารดา						
ข้าราชการ พนักงานของรัฐ	2	6	10	7	3	28
พนักงานรัฐวิสาหกิจ						
พนักงานบริษัทเอกชน	1	1	3	4	0	9
ค้าขาย เจ้าของกิจการ / ธุรกิจ	2	11	17	9	1	40
เกษตรกรรวม	1	1	1	0	0	3
อื่น ๆ (รับจ้าง,แม่บ้าน)	3	8	5	3	1	20
รวม	9	27	36	23	5	100

ตาราง 8 แสดงข้อมูลของปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย บริเวณสยามสแควร์ จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ของครอบครัว การศึกษาของบิดา การศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดาต่อจำนวนคอร์สที่เรียนกวดวิชา

ปัจจัยทางด้านเพศที่มีผลต่อจำนวนคอร์สที่เรียนกวดวิชา ส่วนใหญ่เพศชายจะเรียนกวดวิชา 2 – 3 คอร์ส ส่วนเพศหญิงจะเรียนกวดวิชา 3 คอร์ส

ปัจจัยทางด้านระดับการศึกษาที่มีผลต่อจำนวนคอร์สที่เรียนกวดวิชา ส่วนใหญ่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 6 จะเรียนกวดวิชา 3 คอร์ส นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จะเรียนกวดวิชา 4 คอร์ส

ปัจจัยทางด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีผลต่อจำนวนคอร์สที่เรียนกวดวิชา ส่วนใหญ่นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00–2.50 และ 2.51–3.00 จะเรียนกวดวิชา 2 คอร์ส นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.01–3.50 และ 3.51–4.00 จะเรียนกวดวิชา 3 คอร์ส นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน น้อยกว่า 2.00 จะไม่เรียนกวดวิชาเลย

ปัจจัยทางด้านรายได้ของครอบครัวที่มีผลต่อจำนวนคอร์สที่เรียนกวดวิชา ส่วนใหญ่ครอบครัวของนักเรียนมีรายได้ น้อยกว่า 10,000 บาท 30,001-60,000 บาท และมากกว่า 90,000 บาท จะเรียนกวดวิชา 3 คอร์ส ครอบครัวของนักเรียนมีรายได้ 10,001-30,000 บาท จะเรียนกวดวิชา 4 คอร์ส

ปัจจัยทางด้านการศึกษาของบิดาที่มีผลต่อจำนวนคอร์สที่เรียนกวดวิชา ส่วนใหญ่นักเรียนที่มีบิดาจบการศึกษาต่ำกว่าระดับประถมศึกษาหรือระดับประถมศึกษา จะเรียนกวดวิชา 4 คอร์ส นักเรียนที่มีบิดาจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และสูงกว่าระดับปริญญาตรี จะเรียนกวดวิชา 2 คอร์ส นักเรียนที่มีบิดาจบการศึกษาระดับปริญญาตรี จะเรียนกวดวิชา 3 คอร์ส

ปัจจัยทางด้านการศึกษาของบิดาที่มีผลต่อจำนวนคอร์สที่เรียนกวดวิชา ส่วนใหญ่นักเรียนที่มีบิดาประกอบอาชีพข้าราชการ พนักงานของรัฐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และค้าขาย เจ้าของกิจการ / ธุรกิจ จะเรียนกวดวิชา 3 คอร์ส นักเรียนที่มีบิดาประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จะเรียนกวดวิชา 4 คอร์ส นักเรียนที่มีบิดาประกอบอาชีพเกษตรกร และรับจ้าง จะเรียนกวดวิชา 2 คอร์ส

ปัจจัยทางด้านการศึกษาของมารดาที่มีผลต่อจำนวนคอร์สที่เรียนกวดวิชา ส่วนใหญ่นักเรียนที่มีมารดาจบการศึกษาต่ำกว่าระดับประถมศึกษาหรือระดับประถมศึกษา จะเรียนกวดวิชา 1 คอร์ส นักเรียนที่มีมารดาจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จะ

เรียนกวดวิชา 2 คอร์ส นักเรียนที่มีมารดาจบการศึกษาระดับปริญญาตรี และสูงกว่าระดับปริญญาตรี จะเรียนกวดวิชา 3 คอร์ส

ปัจจัยทางการศึกษาของมารดาที่มีผลต่อจำนวนคอร์สที่เรียนกวดวิชา ส่วนใหญ่ นักเรียนที่มีมารดาประกอบอาชีพข้าราชการ พนักงานของรัฐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และค้าขาย เจ้าของกิจการ / ธุรกิจ จะเรียนกวดวิชา 3 คอร์ส นักเรียนที่มีมารดาประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จะเรียนกวดวิชา 4 คอร์ส นักเรียนที่มีมารดาประกอบอาชีพแม่บ้าน และรับจ้าง จะเรียนกวดวิชา 2 คอร์ส ส่วนนักเรียนที่มีมารดาประกอบอาชีพเกษตรกรรวม จะเรียนกวดวิชา 1-3 คอร์ส

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย บริเวณสยามสแควร์

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์การเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนกวดวิชาบริเวณสยามสแควร์ จำนวน 100 คน ได้ผลดังตาราง 9

ตาราง 9 การวิเคราะห์การถดถอยของปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การเรียนกวดวิชา โดยนำปัจจัยทุกด้านเข้าในสมการ

ตัวแปร	b	SE _b	β	t	p-value
ค่าคงที่	1.848	2.167		0.853	0.396
เพศ	0.439	0.223	0.197	1.970	0.052*
ระดับการศึกษา	-0.027	0.157	-0.017	-0.174	0.862
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	0.351	0.299	0.114	0.172	0.244
รายได้ของครอบครัว	3.281	0.000	0.098	0.985	0.327
การศึกษาของบิดา	0.028	0.034	0.090	0.820	0.414
อาชีพของบิดา	-0.496	0.244	-0.241	-2.035	0.045**
การศึกษาของมารดา	-0.052	0.026	-0.198	-2.015	0.047**
อาชีพของมารดา	0.552	0.264	0.243	2.095	0.039**

ค่าคงที่ = 1.848 ; SE_{est} = ± 0.99

R = 0.380 ; R² = 0.144 ; F = 1.917 ; p-value = 0.067

ตาราง 9 จะได้สมการพยากรณ์ปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การเรียนกวดวิชา เมื่อนำปัจจัยทุกด้านเข้าสมการในรูปคะแนนดิบ เป็นดังนี้

$$Y = 1.848 + 0.439SEX - 0.027EDU + 0.351GRADE + 3.281INCOME \\ + 0.028EDUF - 0.496CARF - 0.052EDUM + 0.552CARM$$

ผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การเรียนกวดวิชา พบว่า ปัจจัยทั้ง 8 ด้านที่กำหนดอุปสงค์การเรียนกวดวิชา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเป็น 1.848 และสามารถกำหนดอุปสงค์การเรียนกวดวิชาได้ร้อยละ 14.40 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการกำหนด เท่ากับ ± 0.99

เพื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ พบว่ามีเพียงปัจจัยด้านเพศ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ของครอบครัว และการศึกษาของบิดาไม่สามารถพยากรณ์อุปสงค์การเรียนกวดวิชาได้ (p-value 0.052, 0.862, 0.244, 0.327, 0.327 ตามลำดับ) ส่วนปัจจัยด้านอาชีพของบิดา การศึกษาของมารดา และอาชีพของมารดาสามารถพยากรณ์อุปสงค์การเรียนกวดวิชาได้และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สามารถอธิบายเพิ่มเติมได้ว่า

ด้านอาชีพของบิดา และการศึกษาของมารดากับอุปสงค์การเรียนกวดวิชา พบว่า เมื่อค่าตัวแปรพยากรณ์เพิ่มขึ้น อุปสงค์การเรียนกวดวิชาของนักเรียนจะลดลงด้วย

ด้านอาชีพของมารดากับอุปสงค์การเรียนกวดวิชา พบว่า เมื่อค่าตัวแปรพยากรณ์เพิ่มขึ้น อุปสงค์การเรียนกวดวิชาของนักเรียนจะเพิ่มขึ้นด้วย

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย บริเวณสยามสแควร์ อันได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ของครอบครัว การศึกษาของบิดา การศึกษาของมารดา ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาต่อคอร์ส อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา สาเหตุที่เรียนกวดวิชา วิชาที่เรียนกวดวิชา รูปแบบการเรียนกวดวิชา วันที่เรียนกวดวิชา ระยะเวลาที่เรียนกวดวิชาต่อครั้ง จำนวนครั้งที่เรียนกวดวิชาต่อคอร์ส เพื่อจะได้นำข้อมูลไปเป็นแนวทางให้โรงเรียนกวดวิชาจัดการเรียนการสอนตรงตามกลุ่มเป้าหมาย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนกวดวิชา บริเวณสยามสแควร์
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ของการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย บริเวณสยามสแควร์

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงสภาพทั่วไปของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนกวดวิชา บริเวณสยามสแควร์
2. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ของการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย บริเวณสยามสแควร์
3. ทำให้โรงเรียนกวดวิชาสามารถจัดการเรียนการสอนได้ตรงตามกลุ่มเป้าหมาย

สมมติฐานในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ได้ตั้งสมมติฐานการวิจัย คือ

1. เพศ เพศหญิงจะมีการเรียนกวดวิชามากกว่าเพศชาย
2. ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ของครอบครัว การศึกษาของบิดา-มารดา และอาชีพของ-มารดา จะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับจำนวนคอร์สที่เรียนกวดวิชา

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนกวดวิชา บริเวณสยามสแควร์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนกวดวิชา บริเวณสยามสแควร์ จำนวน 100 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ของครอบครัว การศึกษาของบิดา การศึกษาของมารดา ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ อุปสงค์ของการเรียนกวดวิชา (จำนวนคอร์สที่เรียนกวดวิชา)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ลักษณะปลายปิดและปลายเปิด แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่รวบรวมข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจครอบครัว การศึกษาของบิดา อาชีพของบิดา การศึกษาของมารดา อาชีพของมารดา ซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการเรียนกวดวิชา ได้แก่ สาเหตุที่เรียนกวดวิชา วิชาที่เรียนกวดวิชา ลักษณะของการเรียนกวดวิชา ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา วันที่เรียนกวดวิชา ระยะเวลาในการกวดวิชา จำนวนครั้งที่เรียน ซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิดและปลายปิด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากวิธีการวิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental selection) และนำข้อมูลดังกล่าวมาทำการประมวลผล โดยที่ผู้วิจัยได้ทำการสร้างแบบสอบถามตามขั้นตอนที่วางไว้และนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้วไปเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 ชุด โดยผู้วิจัยจะไปเก็บข้อมูลเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามและตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม จากนั้นจึงทำการแปลงข้อมูลและเข้ารหัส เพื่อดำเนินการประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการหาค่าร้อยละ
2. การวิเคราะห์สภาพความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย บริเวณสยามสแควร์ โดยวิธีการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความอุปสงค์การเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย บริเวณสยามสแควร์ โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regressions) t – statistic F – statistic และ R^2

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย บริเวณสยามสแควร์ สรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

1. เพศหญิงมีการเรียนกวดวิชามากกว่าเพศชาย (คิดเป็นร้อยละ 70.00)
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรียนกวดวิชามากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 4 (คิดเป็นร้อยละ 51.00)
3. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับสูงเรียนกวดวิชามากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับต่ำ (คิดเป็นร้อยละ 75.00)
4. นักเรียนที่มีรายได้ทางครอบครัวสูงเรียนกวดวิชามากกว่านักเรียนที่มีรายได้ทางครอบครัวต่ำ (คิดเป็นร้อยละ 75.00)
5. นักเรียนที่มีบิดาจบการศึกษาในระดับปริญญาตรีเรียนกวดวิชามากกว่านักเรียนที่มีบิดาจบการศึกษาในระดับอื่นๆ (คิดเป็นร้อยละ 51.00)
6. นักเรียนที่มีมารดาจบการศึกษาในระดับปริญญาตรีเรียนกวดวิชามากกว่านักเรียนที่มีมารดาจบการศึกษาในระดับอื่นๆ (คิดเป็นร้อยละ 59.00)
7. นักเรียนที่มีบิดาประกอบอาชีพรับราชการ พนักงานของรัฐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ เรียนกวดวิชามากกว่านักเรียนที่มีบิดาประกอบอาชีพอื่นๆ (คิดเป็นร้อยละ 44.00)

8. นักเรียนที่มีมารดาประกอบอาชีพค้าขาย เจ้าของกิจการ / ธุรกิจเป็นส่วนใหญ่วิชาเรียนกวอดวิชามากกว่านักเรียนที่มีมารดาประกอบอาชีพอื่นๆ (คิดเป็นร้อยละ 40.00)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์สภาพความต้องการเรียนกวอดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

1. สาเหตุที่นักเรียนเรียนกวอดวิชามากที่สุดเพราะคิดว่าช่วยเสริมการเรียนรู้ที่โรงเรียนปกติ (คิดเป็นร้อยละ 35.34)
2. วิชาที่นักเรียนเลือกเรียนมากที่สุด คือ วิชาเคมี (คิดเป็นร้อยละ 29.17)
3. รูปแบบการสอนโดยส่วนใหญ่ที่นักเรียนเลือกเรียนกับ VDO (คิดเป็นร้อยละ 88.19)
4. วิชาที่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยมากที่สุด คือ วิชาชีววิทยา
5. วิชาที่มีส่วนเบี่ยงเบนมากที่สุด คือ วิชาคณิตศาสตร์
6. จำนวนครั้งที่เรียนต่อคอร์สมากที่สุด คือ วิชาคณิตศาสตร์
7. วันที่เรียนกวอดวิชามากที่สุด คือ เรียนทุกวัน (คิดเป็นร้อยละ 0.52)
8. ระยะเวลาในการเรียนกวอดวิชามากที่สุดต่อครั้ง คือ วิชาชีววิทยา ใช้ระยะเวลาเรียน เฉลี่ย 4.02 ชั่วโมงต่อครั้ง

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์การเรียนรู้กวอดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

จากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์การเรียนรู้กวอดวิชา มีเพียงปัจจัยด้าน อาชีพของบิดา การศึกษาของมารดาและอาชีพของมารดาที่สามารถทำนายอุปสงค์การเรียนรู้กวอดวิชาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่า อาชีพของบิดา และการศึกษาของมารดาเป็นปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การเรียนรู้กวอดวิชาในเชิงลบ ส่วนอาชีพของมารดาเป็นปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การเรียนรู้กวอดวิชาในเชิงบวก

อภิปรายผล

การศึกษาปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การเรียนรู้กวอดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายบริเวณสยามสแควร์ เป็นการศึกษาปัจจัยด้านผู้ที่เรียนกวอดวิชา ซึ่งประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ของครอบครัว การศึกษาของบิดา การศึกษาของมารดา ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวอดวิชาต่อคอร์ส อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา สาเหตุที่เรียนกวอดวิชา วิชาที่เรียนกวอดวิชา ลักษณะการเรียนรู้กวอดวิชา วันที่เรียนกวอดวิชา ระยะเวลาที่เรียนกวอดวิชาต่อครั้ง จำนวนครั้งที่เรียนกวอดวิชาต่อคอร์ส โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เพศหญิงมีการเรียนกวอดวิชามากกว่าเพศชาย จำนวน 70 คน ซึ่งสอดคล้องกับบทความของคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2526: 3-4) ได้

กล่าวว่า ผู้ที่เข้ากวดวิชาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง เนื่องจากว่านักเรียนหญิงมีความวิตกกังวลมากและเป็นผู้ที่สนใจเรียนมากกว่านักเรียนชาย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรียนกวดวิชามากที่สุด จำนวน 51 คน ไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของธวัชชัย บุญมี (2542: 92-93) ได้ศึกษาความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย: กรณีศึกษา เขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ และอำเภอใกล้เคียงเมือง พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความต้องการเรียนกวดวิชามากที่สุด เนื่องจากว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีระยะเวลาในการเตรียมตัวเพื่อสอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยไม่มากนัก นักเรียนส่วนใหญ่ที่เรียนกวดวิชาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในช่วง 3.51-4.00 จำนวน 75 คน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2544: 78-79) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การกวดวิชาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย จากการศึกษา พบว่า นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสูงจะมีการกวดวิชา มากกว่านักเรียนที่เกรดเฉลี่ยต่ำ โดยกลุ่มนักเรียนที่เกรดเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3.51-4.00 มีอัตราการเรียนกวดวิชามากที่สุด คือ ร้อยละ 79.20 เพื่อเพิ่มความมั่นใจในการสอบ นักเรียนที่มีรายได้ของครอบครัวมากกว่า 90,000 บาทเรียนกวดวิชามากถึง 75 คน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของจิตติมา อัจฉริยกุล (2544 : 89-90) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนที่มีรายได้ต่อเดือนในระดับสูงจะตัดสินใจเรียนกวดวิชา มากกว่านักเรียนที่มีรายได้ต่อเดือนในระดับต่ำ เนื่องจากผู้ปกครองที่มีฐานะดีย่อมไม่มีปัญหาในด้านค่าใช้จ่ายต่างๆ ในการเรียนกวดวิชา ซึ่งค่อนข้างสูงพอสมควร จึงส่งบุตรหลานของตนเรียนกวดวิชาได้ ในขณะที่ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีรายได้น้อยคงไม่สามารถให้บุตรหลานของตนเรียนกวดวิชาได้ นักเรียนที่มีบิดาจบการศึกษาในระดับปริญญาตรีเรียนกวดวิชามากถึง 51 คน และนักเรียนที่มีมารดาจบการศึกษาในระดับปริญญาตรีเรียนกวดวิชามากถึง 40 คน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของปริญญา แก้วไทรนันท์ (2545: 75-76) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลต่อการเรียนกวดวิชา: ศึกษากรณีโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนที่เรียนกวดวิชามาจากครอบครัวที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาที่สูง เนื่องจากผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาที่สูงย่อมเล็งเห็นถึงความสำคัญของการศึกษาจึงส่งเสริมให้บุตรหลานมีการศึกษาที่ดีด้วย ส่วนใหญ่บิดาประกอบอาชีพรับราชการ พนักงานของรัฐ พนักงานรัฐวิสาหกิจมากถึง 44 คน ไม่สอดคล้องกับพวงรัตน์ คงอักษร (2542: 46-49) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร” พบว่า บิดาประกอบอาชีพนักธุรกิจ/เจ้าของกิจการ คิดเป็นร้อยละ 29.60 จำนวน 40 คนที่มีมารดาประกอบอาชีพค้าขาย เจ้าของกิจการ / ธุรกิจ ไม่สอดคล้องกับพวงรัตน์ คงอักษร (2542: 46-49) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร” พบว่า มารดาประกอบอาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 23.90

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์สภาพความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า สาเหตุที่นักเรียนเรียนกวดวิชามากที่สุดเพราะคิดว่าช่วยเสริมการเรียนรู้ที่โรงเรียนปกติ ไม่สอดคล้องกับรั้วชัย บุญมี (2542: 92-93) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษา: กรณีศึกษา เขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ และอำเภอใกล้เคียง พบว่า เพื่อเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัย วิชาที่เลือกเรียนมากที่สุด คือ วิชาเคมี ไม่สอดคล้องกับกัญญา เกษศิริ (2542 : 57) ได้สำรวจ “ทัศนคติเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ตามระบบปัจจุบันและระบบเดิม” ผลการศึกษาพบว่า วิชาที่นิยมเรียนมากที่สุด คือ คณิตศาสตร์ รูปแบบการสอนเป็นการเรียนกับ VDO วิชาที่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยมากที่สุด คือ วิชาชีววิทยา จำนวน 4,536.73 บาท วิชาที่มีส่วนเบี่ยงเบนมากที่สุด คือ วิชาคณิตศาสตร์ จำนวน 1,505.18 บาท จำนวนครั้งที่เรียนต่อคอร์สมากที่สุด คือ วิชาคณิตศาสตร์ เฉลี่ย 45.85 ครั้ง วันที่เรียนกวดวิชามากที่สุด คือ เรียนทุกวัน ระยะเวลาในการเรียนกวดวิชามากที่สุดต่อครั้ง คือ วิชาชีววิทยาจะใช้ระยะเวลาเรียน เฉลี่ย 4.02 ชั่วโมงต่อครั้ง

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย บริเวณสยามสแควร์ พบว่า ปัจจัยด้านเพศ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ของครอบครัว และการศึกษาของบิดาไม่สามารถพยากรณ์อุปสงค์การเรียนกวดวิชาได้ ส่วนปัจจัยด้านอาชีพของบิดา การศึกษาของมารดา และอาชีพของมารดาสามารถพยากรณ์อุปสงค์การเรียนกวดวิชาได้และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อธิบายได้ว่า อาชีพของบิดาสามารถกำหนดอุปสงค์การเรียนกวดวิชาในเชิงลบ เนื่องจากบิดาที่ประกอบอาชีพราชการ พนักงานของรัฐ พนักงานรัฐวิสาหกิจอาจไม่สนับสนุนให้เรียนกวดวิชา เพราะเนื้อหาที่เรียนกวดวิชาไม่ได้มีความแตกต่างจากการเรียนปกติ การเรียนการสอนในโรงเรียนปกติก็เพียงพอแล้ว ไม่จำเป็นต้องไปหาความรู้จากที่อื่นอีก ซึ่งจะสามารถลดอุปสงค์การเรียนกวดวิชาของนักเรียนได้ จึงเห็นสมควรที่ครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนปกติควรปรับปรุงวิธีการสอนให้เหมาะสมกับสภาพการศึกษาปัจจุบันที่มุ่งเน้นให้นักเรียนใช้ความรู้เพื่อแข่งขันสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย ด้านการศึกษาของมารดาสามารถกำหนดอุปสงค์การเรียนกวดวิชาในเชิงลบ เนื่องจากมารดาที่มีการศึกษาสูงอาจไม่สนับสนุนให้เรียนกวดวิชา เพราะไม่เห็นความจำเป็นที่จะเรียนกวดวิชาเพิ่ม เนื้อหาที่เรียนในโรงเรียนกวดวิชาเป็นเนื้อหาเดียวกับโรงเรียนปกติ ด้านอาชีพของมารดาสามารถกำหนดอุปสงค์การเรียนกวดวิชาในเชิงบวก เนื่องจากมารดาที่ประกอบอาชีพราชการ พนักงานของรัฐ พนักงานรัฐวิสาหกิจสนับสนุนให้เรียนกวดวิชา เพราะการเรียนการสอนในโรงเรียนปกติไม่เพียงพอที่จะเข้ามหาวิทยาลัยของรัฐได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย บริเวณสยามสแควร์ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านอาชีพของบิดา และด้านการศึกษาของมารดา มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับความต้องการเรียนกวดวิชา ส่วนอาชีพของมารดาในการเรียนมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับความต้องการเรียนกวดวิชา ดังนั้น จึงมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ระบบการเรียนการสอนในโรงเรียนกับประเมินผลการศึกษาที่นักเรียนต้องการศึกษาควรมีความสอดคล้องกัน กล่าวคือ การออกข้อสอบคัดเลือกศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยควรออกข้อสอบให้สอดคล้องกับหลักสูตรการเรียนการสอนในโรงเรียน เพราะการออกข้อสอบไม่ตรงหรือเหนือกว่าหลักสูตรเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้นักเรียนต้องไปเรียนกวดวิชา

2. ระบบการเรียนการสอนในโรงเรียนกวดวิชาควรเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอน เทคนิค วิธีลัดต่างๆ ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาควรในราคาที่เหมาะสม มีความสะดวกสบายในการให้บริการ มีระบบการรักษาความปลอดภัยที่ดี

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับผู้สนใจ หรือผู้ที่ จะทำการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย บริเวณพญาไท เนื่องจากเป็นแหล่งรวมโรงเรียนกวดวิชา มากอีกที่หนึ่ง และส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนกวดวิชาที่สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- จิตติมา อัจฉริยกุล. (2544). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร. ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- จิตกาญจน์นันท์ ชันติวงศ์. (2546). ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี. ปรินิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จุฬาลักษณ์ ธนะวัฒน์. (2542). การกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครสวรรค์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- ชิดชนก เขิงเขาว์; สุวิมล เขี้ยวแก้ว; และเจริญพร แก้วละเอียด. (2544, กันยายน-ธันวาคม). ค่านิยมที่มีผลต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วารสารสงขลานครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์. 7(3): 276-299.
- ธวัชชัย บุญมี. (2542). ความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมปลาย: กรณีศึกษา เขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ และอำเภอใกล้เคียง. ปรินิพนธ์ บธ.ม. (บริหารธุรกิจ). บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยแม่โจ้. ถ่ายเอกสาร.
- ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล. (2544). เศรษฐศาสตร์การศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิภาพร พรุ่งใจจน์. (2549). การศึกษาทัศนคติและความเชื่อของครูที่มีต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญคง หันจางสิทธิ์. (2543). เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ: พี.โอ.เอส. พรินติ้ง เฮ้าส์.
- ประภาภรณ์ เจริญกุล. (2544). ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดอุปสงค์ที่มีต่อการเรียนกวดวิชาและความสำเร็จในการสอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

- ประภาวัลย์ ชวนไชยะกุล. (2546). การศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับความพึงพอใจในการเรียนกวดวิชา: กรณีศึกษานักเรียนโรงเรียนกวดวิชาเดอะติวเตอร์. ปริญญาานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประภัสสร พรหมบุตร. (2549). การศึกษาทัศนคติความเชื่อ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการเรียนกวดวิชา. ปริญญาานิพนธ์ ศษ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประยูร ศรีประสาธน์. (2530, มกราคม). องค์ประกอบที่ก่อให้เกิดการกวดวิชา. วารสารการศึกษาแห่งชาติ. 21(2): 58-59.
- ปริญญา แก้วไทรนันท์. (2545). ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนกวดวิชา: ศึกษาเฉพาะ โรงเรียนसानเสนวิทาลัย กรุงเทพมหานคร. ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- พวงรัตน์ คงอักษร. (2546). ความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม (การวัดผลและประเมินผล). กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนดุสิต. ถ่ายเอกสาร.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2544). การกวดวิชาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย. สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. สำนักนายกรัฐมนตรี.
- ภาวิณี ศรีสุขวัฒนานันท์, นิคม ตังคะพิภพ และแมนมาศ ลีลสัตยกุล. (2532). รายงานการวิจัยเรื่อง ปัญหาการกวดวิชา การสละสิทธิ์และการออกกลางคัน. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- รวิวรรณ ชินะตระกูล. (2529, ธันวาคม-2530, มกราคม). บทนำ วารสารการศึกษาแห่งชาติ. 21(2): 5.
- ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. (2536). สถิติวิทยาการทางการวิจัย. กรุงเทพฯ: ภาควิชาวัดผลและวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). ร่างหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. (2544). สถิติการศึกษาเอกชนปีการศึกษา 2544. กรุงเทพฯ: กองทะเบียน. สำนักงาน ฯ
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. (2545). สถิติการศึกษาเอกชนปีการศึกษา 2545. กรุงเทพฯ: กองทะเบียน. สำนักงาน ฯ

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2526). รายงานการวิจัยเรื่องการกวดวิชากับการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: กองสถิติวิเคราะห์. สำนักงาน ฯ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). สรุปการสัมมนา เรื่อง กวดวิชา: วิกฤติที่สะท้อนความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. การจัดตั้งโรงเรียนเอกชนประเภทกวดวิชา. สืบค้นเมื่อ 4 เมษายน 2550. จาก www.opec.go.th/service/school/set_up/tutor.htm.
- สุกัญญา เกษศิลป์. (2542). การสำรวจทัศนคติเกี่ยวกับระบบการสอนคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ตามระบบปัจจุบันและระบบเดิม. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (สถิติประยุกต์). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- อดุลย์ จาตุรงกุล. (2539). พฤติกรรมผู้บริโภค. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อัมพร วิจิตรพันธ์. (2520). เศรษฐศาสตร์การศึกษาและการวางแผนกำลังคน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อัมพร วิจิตรพันธ์ และอัญชลี ค้อคงคา. (2523). เศรษฐศาสตร์การศึกษาและการวางแผนกำลังคน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Bray, Mark. (1999). *The shadow education system: private tutoring and its implications for planners*. France: UNESCO: international Institute for Educational Planning.
- Coombs. (1974). *Cross-cultural comparisons: Data on two factors in fertility behavior: report of a project of the Subcommittee on Comparative Fertility Analysis of the International Union for the Scientific Study of Population*. New York and Bridgeport, Conn.
- Knowles. (1970). *The modern practice of adult education: Andragogy versus pedagogy*. New York: Association.
- Schultz W.T. (1963). *The Economic Value of Education*: Columbia University Press.

ภาคผนวก

7. การศึกษาของมารดา

- () ต่ำกว่าระดับประถมศึกษาหรือระดับประถมศึกษา () ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
 () ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย () ระดับปริญญาตรี
 () สูงกว่าระดับปริญญาตรี

8. อาชีพของมารดา (กรณีที่ไม่มียาการค้าให้ตอบอาชีพของผู้ปกครอง)

- () ข้าราชการ พนักงานของรัฐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 () พนักงานบริษัทเอกชน () ค้าขาย เจ้าของกิจการ / ธุรกิจ
 () เกษตรกรรม () อื่น ๆ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการเรียนกวดวิชา

9. สาเหตุที่เรียนกวดวิชา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () ชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา โดยพิจารณาจาก
- () คิดว่าทำให้สอบคัดเลือกได้ () ช่วยเสริมการเรียนที่โรงเรียนปกติ
- () ผู้ปกครองให้เรียน () เรียนตามเพื่อน
- () เรียนที่โรงเรียนไม่เข้าใจ () อื่น ๆ

10. การเรียนกวดวิชาในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ท่านเรียนวิชาอะไรบ้าง แต่ละวิชาเรียนในลักษณะใด มีค่าใช้จ่ายเท่าไร วันที่เรียน ระยะเวลาในการเรียน และจำนวนครั้งที่เรียน

วิชาที่เรียน กวดวิชา	รูปแบบการ เรียนกวดวิชา	ค่าใช้จ่ายใน การเรียนกวด วิชา (บาท)	วันที่เรียน กวดวิชา (จันทร์ ,อังคาร)	ระยะเวลาใน การเรียนกวด วิชา(ชม.)ต่อ ครั้ง	จำนวนครั้งที่ เรียน(ครั้ง)ต่อ คอร์ส
1.					
2.					
3.					
4.					
5.					
6.					
7.					
8.					
9.					
10.					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวรัชดา บุญมหาสิทธิ์
วันเดือนปีเกิด	29 กรกฎาคม 2527
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	120/281 – 2 ซอยวชิรธรรมสาธิต 12 ถนนสุขุมวิท 101/1 แขวงบางนา เขตบางนา กรุงเทพมหานคร 10260
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครู
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนการัญศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2549	จากคุศศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
พ.ศ.2554	จากเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

